STRIPWEEKBLAD NUMMER 10

PEP

LOSSE NUMMERS 90 CENT
ABONNEEPRIJS 75 CENT
PER NUMMER

bezoekers

uitgebreid

BOM in Borduur

wantrouwen

dieven

record

greep

VERWIJDE

mislukt

Lucky Luke en de premiejager

Bestelbon

Wilt u mij sturen:
...ex. **LUCKY LUKE EN DE PREMIEJAGER à f .... per eksemplaar.**

Naam: ....

Adres: ....

Plaats: ....

Handtekening ouders ....P

In gesloten envelop, zonder postzegel, sturen aan:
Amsterdam Boek B.V.,
Antwoordnummer 7154,
Amsterdam.

Weer een onnavolgbaar, meesterlijk avontuur van supercowboy Lucky Luke. Een oerkomisch, kostelijk verhaal rond een merkwaardige premiejager.
Lucky Luke, de volmaakte strip.
prijs: 3,95
abonneeprijs: 3.45

Amsterdam Boek brengt een hele reeks spannende, amusante en leerzame boeken. Steeds voor een plezierige prijs. Je koopt ze in de boeken- en tijdschriftenwinkels, of aan de deur bij de bezorger van je blad.

PEP post

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink

CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij

REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad

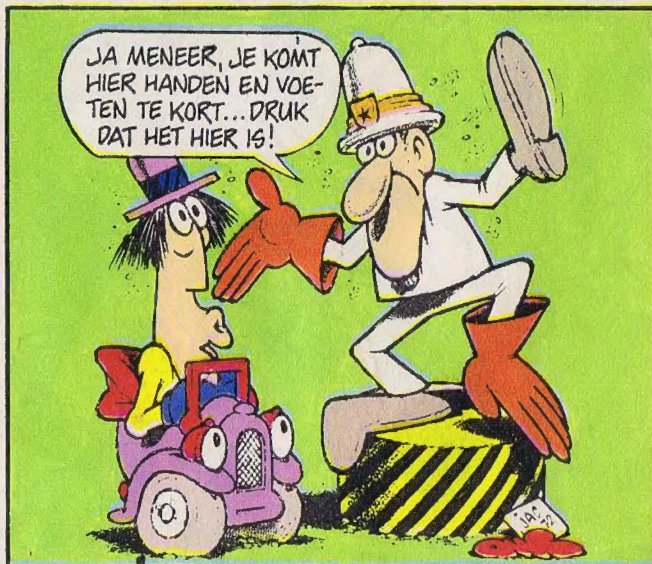
Nr. 10 — 8 maart 1974
een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003,
Ceylon 5-25, Haarlem
telefoon 023/33 90 40

Meisje

Na school ren ik naar huis. Het is weer woensdag, dus de PEP is er weer. Maar wéér mis! Ik kom thuis, zit meneer mijn broer daar op zijn gemak languit op de bank, met de PEP in zijn handen. En dan had ik me nog wel zo gehaast. Ik vraag hem netjes of ik de PEP na hem krijg, want anders geeft hij hem nog aan mijn vader en dan ben ik hem nóg kwijt. Nee, zegt meneer dan, daar komt niets van in. Dan zegt hij ook nog dat PEP helemaal niet voor meisjes is. Nou PEP, daar ben ik het helemaal niet mee eens. Wat zegt u hiervan?

Brigitta Visser, Zoetermeer

PEP is zo meisjesachtig als maar kan! (Pepita)

DEZE WEEK!
— Het nieuwe verhaal van *Rik Ringers*, „Duel Met De Beul", gaat van start!
— op pagina 24/25 een UITHALER van *Rik Ringers!*
— op pagina 26 vertellen we wat over TIBET, de TEKENAAR van *Rik Ringers!*

Broers

Ik vind dat idee van Paul Postma erg goed (je weet wel, in plaats van een pop- of sportpagina een stuk over tekenfilms) (!!). Verder heb ik nog een suggestie voor Waanzin, Waanzuit, namelijk „Gekkenrubriek". Nóg verder vind ik de stijl van Hermann (Rob Palland) veel op die van Giraud (Blueberry) lijken. Zijn ze soms broers of zoiets?

Peter Molenaar, Rotterdam

Ja, want ze heten allebei Pietje (Pietje Pep).

Naam

Bij elke brief die ik in PEP-post lees, krijg ik de neiging om een brief terug te schrijven. Helaas verdwijnt deze schrijfzucht doorgaans weer bij het omslaan van de eerste pagina. De opmerking die Gerard Aartsen echter plaatste in PEP 40 deed mij het typemasjien ter hand nemen (als dat tenminste kan), om te voorkomen dat de geachte lezers van dit uitstekende blad misleid zouden worden, en PEP dus een gewisse ondergang tegemoet zou gaan. Met de opmerking van G. bedoel ik natuurlijk de naamsverandering die PEP volgens hem moet ondergaan. Als het een mop was, zou ik er niet om kunnen lachen, maar het is hem ernst!!! (het wordt mij even te kwaad... een traan en een pink... pardon... snik.) Ik zal even opnoemen wat ik zoal op dit idee tegen heb.

a. „PEP" is een woord van slechts één lettergreep, en wordt door iedereen met het grootste gemak gehanteerd. In de brieven bv wordt erg veel gebruik gemaakt van „PEP". Stel je voor dat er telkens „GENERAAL" stond. (Mijn excuses aan de Generaal). En wat denk je van „Generaal-post" of „Joris PK-post"???!?! Bovendien is PEP een erg gemakkelijk woord om uit te spreken, bv „Is de PEP al geweest?" enz.

b. Ik vind het slecht gekozen om een stripweekblad de naam van een stripfiguur te geven. PEP is overigens geen bekende stripfiguur meer.

c. Juist omdat alle andere Nederlandse stripweekbladen een naam van een stripfiguur hebben, is de „PEP" helemaal origineel.

d. „PEP" is de mooiste naam voor het mooiste stripblad van Nederland.

e. Voor de mensen die al 11 jaar lid zijn van PEP moet het wel een vreselijke schok zijn om hun blad een andere naam te zien krijgen. Ze zullen waarschijnlijk terstond de „Joris-PK" opzeggen, en hebben dan toch alle uitgaven van „PEP" in hun bezit.

Ik zou nog wel eventjes kunnen doorgaan, maar dan wordt deze brief volgens mijn berekeningen te lang.

Tenslotte beste *PEP* (!) is het prachtig dat u Kraaienhove voortaan in kleur gaat uitzenden. Wat zal die strip er op vooruit gaan. Gazodoor!

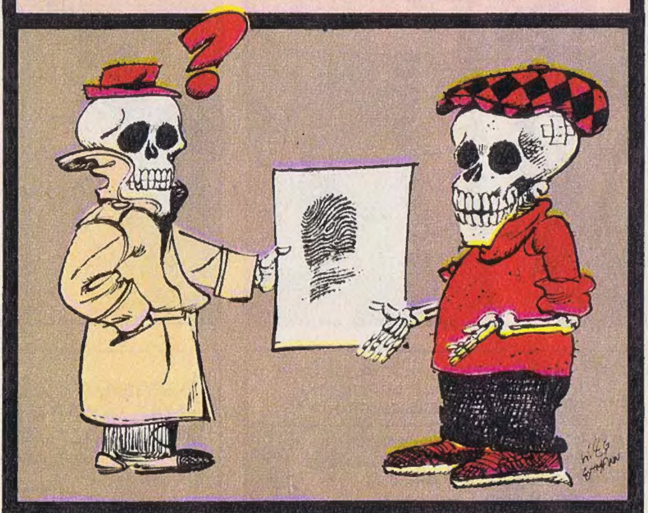
PS: Met mensen die een andere mening hebben, ben ik het bij voorbaat niet eens!

Henk Nouws, Wateringen

Kraaienhove voortaan in kleur? Wie zegt dat? (Willy Lohmann)

Als er soms boeven zijn onder de abonnees van PEP (dat zal heus wel), passen jullie dan maar op! Want in PEP zit heel wat politie- en detectivewerk. En tegen de commissarissen Maigrine en Baardemakers (resp. p. 18 en p. 42) moet elke schurk het afleggen. Hoewel, het hangt natuurlijk van de misdadiger af: als mijn baas, de heer D.I. Recteur, precies wist wat ik al allemaal uit zijn laden en kasten heb „geleend" (gni, gni, gni)... Maar mondje toe allemaal. Dan zeg ik ook niet dat jullie... maar daar zullen we het maar niet over hebben, hè? Als je maar onthoudt dat ik alles weet en alles zie.

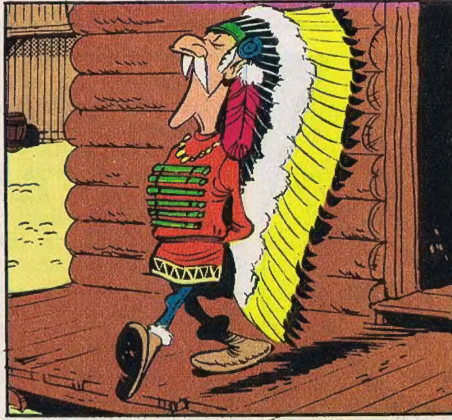
detective Pietje Peppermint

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v. d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33 90 40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

LUCKY LUKE

ZEG LUITENANT, IS HET WAAR DAT DE ONDEROFFICIEREN MEER VEREN OP 'T HOOFD MOGEN DRAGEN DAN DE SOLDATEN?
DAT WEET IK NIET, HOOR VRAAG HET MAAR AAN DE KOLONEL. OH, DAAR KOMT-IE NET AAN...

CAVALERISTEN VAN HET 7E REGIMENT! JULLIE WETEN WAAROM HET GAAT. WAT WE MOETEN DOEN, DOEN WE ZO GOED MOGELIJK. DAAROM NEMEN WE EERST DE STRIJDKRETEN NOG MAAR EENS DOOR... SCHREEUWEN MAAR!

WHO WHO WHO WHO WHO WHO WHO WHO...
HEEL GOED... HEEL GOED... HEEL GOED, ZEI IK! KOPPEN DICHT!!
MIMI
39A

EN WIE ZIJN DE DODEN?
LATEN DE DODEN OP MIJN BEVEL DE HAND OMHOOG STEKEN!

MIMI

IK DACHT DAT U OOK VOOR DODE ZOU SPELEN, SERGEANT!
JAWEL, MAAR IK ZOU NATUURLIJK OOK GEWOND KUNNEN RAKEN EN DAN TOCH NOG DE STRIJD VOORTZETTEN EN DAN...

SERGEANT! ALS IK ZEG DAT U DOOD GAAT, GAAT U DOOD! U WILT ZICH ER ALTIJD GEMAKKELIJK VANAF MAKEN!...
MAAR KOLONEL...

IN HET ZADEL, MANNEN. WE GAAN ERVANDOOR! DE CAVALERIE KOMT ALTIJD OP TIJD!
39B

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

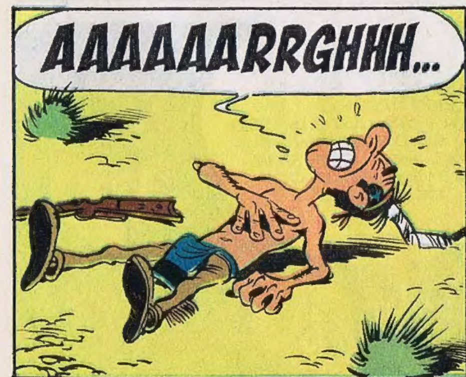
de grootvorst

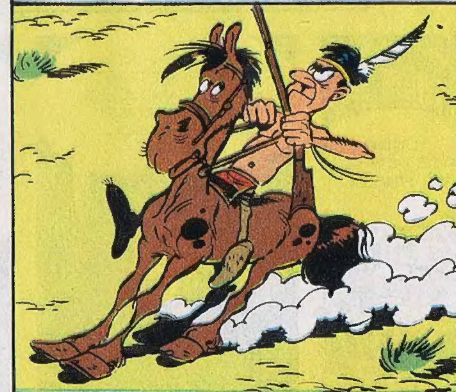

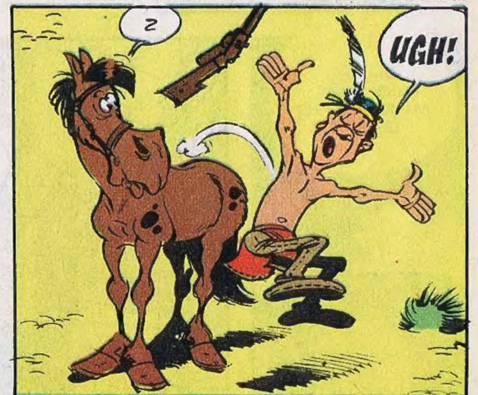

ER ZIJN SOLDATEN DIE ZEER OVERTUIGEND ACTEREN...

...ANDEREN MAKEN ER NIETS VAN. ZE LATEN HUN PAARD STILSTAAN EN SPRINGEN ER DAN AF...

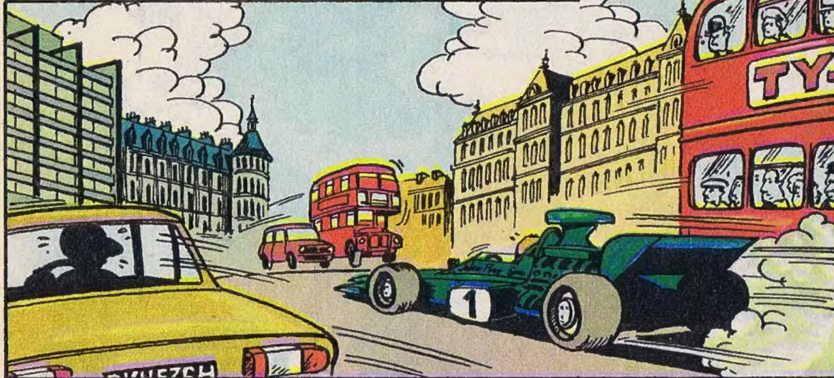
MAAR OP DE TOP VAN EEN HEUVEL...

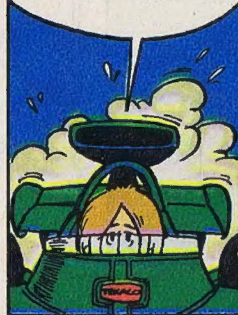

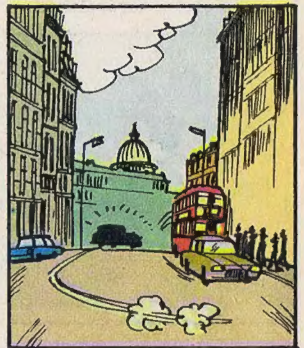

WORDT VERVOLGD

Titus

NA EEN TIJDJE DOEMDEN DE CONTOUREN VAN LONDEN AAN DE HORIZON OP, MAAR IK HAD DUMDUM NOG NIET GEZIEN.
TY-

HIJ MOET TOCH WEL HARD GEREDEN HEBBEN OM DEZE WAGEN VOOR TE BLIJVEN!

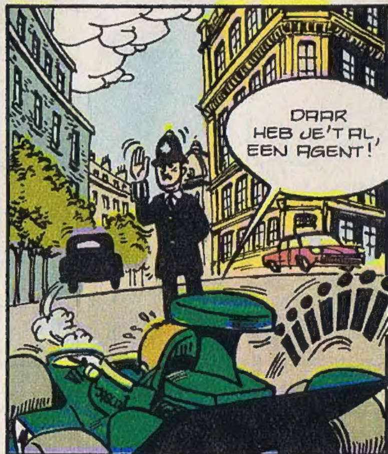

MAAR KIJK, IN DE VERTE ZAG IK DE VERTROUWDE SCHIM VAN DE ROLLS.

DAAR GAAT-IE, SNEL NU!
VROOAAR

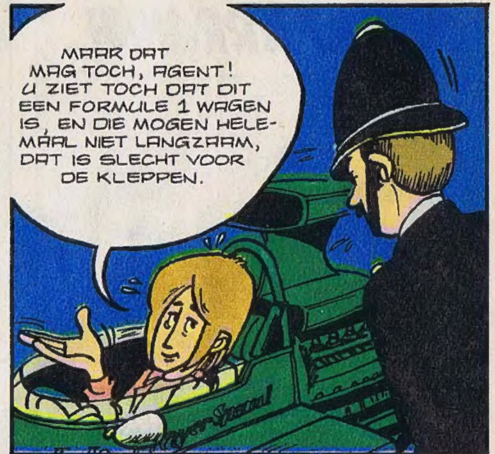

'T MOET NIET TE MOEILIJK ZIJN OM HEM HIER IN TE HALEN, HOEWEL HET DRUK IS.

35A

OH OH, ALS DAT MAAR GOED GAAT!

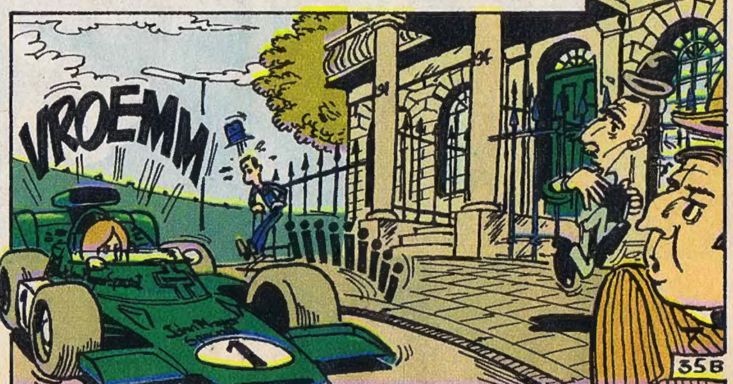

DAAR HEB JE'T AL, EEN AGENT!

MAG IK U EROP ATTENT MAKEN MENEER, DAT U HARDER DAN 30 MIJL REED?

MAAR DAT MAG TOCH, AGENT! U ZIET TOCH DAT DIT EEN FORMULE 1 WAGEN IS, EN DIE MOGEN HELEMAAL NIET LANGZAAM, DAT IS SLECHT VOOR DE KLEPPEN.

HMM... JUIST JA, ... MAAR WAAROM HEEFT U DAN GEEN SPATLAPPEN?

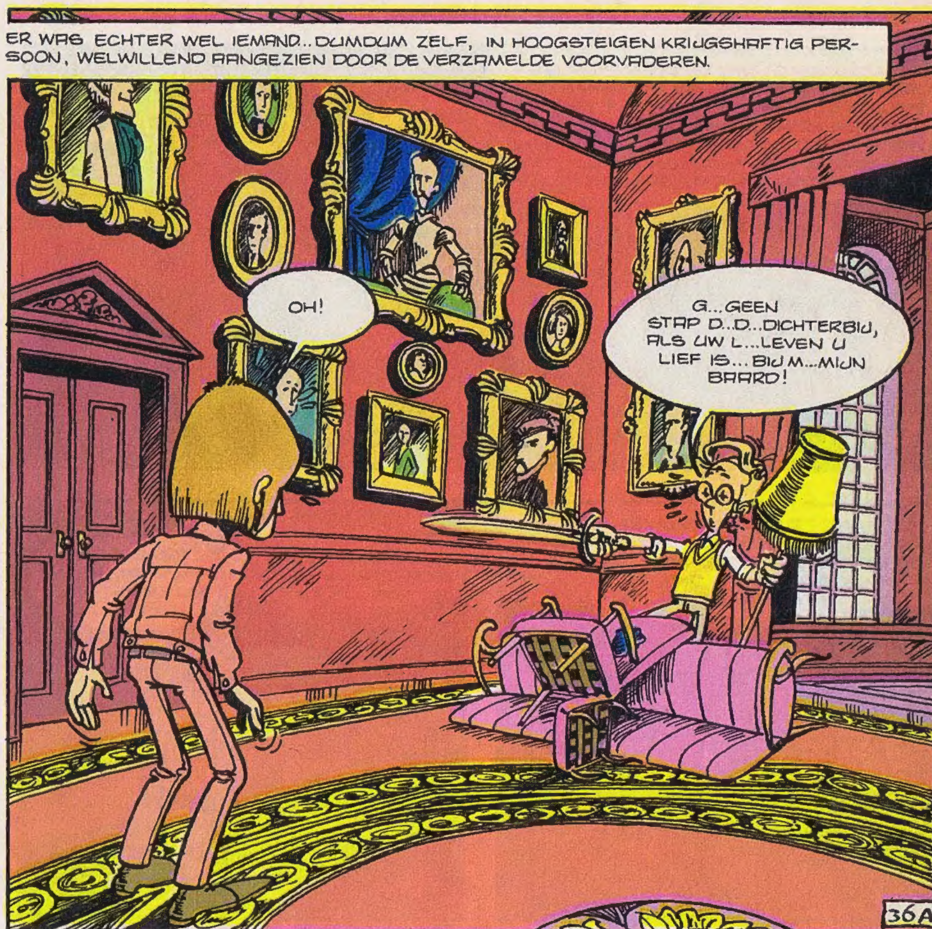

HET DUURDE EEN HELE LANGE TIJD VOOR ALLES UITGELEGD WAS.
GROMM... DUMDUM BEN IK ZO MOOI KWIJTGERAAKT!

ER WAS AL TE VEEL TIJD VERSPEELD. IK BESLOOT DAN OOK OM MAAR DIREKT BIJ DUMDUM LANGS TE GAAN!
VROEMM
35B

DOOR:
HENK 'T JONG
KLEUR:
ADRIE VAN MIDDELKOOP

de goudpaniek

WORDT VERVOLGD

Roodbaard

GENADELOOS SLAAN DE DOOR ERIK BEVRIJDE SLAVEN TOE... ZE HEBBEN ZICH BEWAPEND MET ALLES WAT ZE TE PAKKEN KUNNEN KRIJGEN...DE WACHT PROBEERT DE NOG OVERGEBLEVEN SLAVEN TE OMSINGELEN, MAAR DE VERWARRING IS REEDS TE GROOT...
DOOD! DOOD ZE!

GEBRUIK MAKEND VAN DE ENORME VERWARRING WETEN ERIK EN BABA IN HET DONKER NAAR HET WATER TE ONTSNAPPEN...

HET GAAT PRIMA!..DE SLAVEN PROBEREN DE POORTEN TE FORCEREN EN DE SOLDATEN HEBBEN HET VEEL TE DRUK OM ZICH OM ONS TE BEKOMMEREN!...

EEN PAAR MINUTEN LATER...
ALLE DUIVELS! WAT EEN ZOOTJE DAAR... IS 'T GELUKT?
ZODIREKT PRATEN WE... NU EERST SNEL WEG!...

EN OPEENS...
OH!
HET KRUITARSENAAL IS DE LUCHT INGEGAAN!...
P. 36 A

'N PAAR OGENBLIKKEN LATER...
MOET JE EENS KIJKEN! ALLE GEBOUWEN STAAN IN B'AND EN DE SCHEPEN OOK AL!
DE ZAAK GAAT DAAR BEHOORLIJK UIT DE HAND LOPEN!.. ALLE BOKKEPOTEN!... ZO TE ZIEN HEBBEN ZE DE STAD AL BEREIKT! DAT WIST IK NIET!
WAT WIL JE... ER ZIJN DAAR ONGEVEER ZEVEN OF ACHTHONDERD SLAVEN!...TEGEN ZO'N OVERMACHT KUNNEN ALLE SOLDATEN VAN DE STAD NIET OP!

WE HEBBEN ER MISSCHIEN VIJFTIG BEVRIJD...
JA...MAAR DIE HEBBEN OP HUN BEURT NATUURLIJK WEER ALLE ANDEREN BEVRIJD...EN DAT LOOPT BEHOORLIJK OP!

EVEN LATER..
ZE MOETEN WAPENS HEBBEN GEVONDEN EN TREKKEN NU NATUURLIJK NAAR DE STAD OM ZICH TE WREKEN...
IN DAT GEVAL GEEF IK GEEN STUIVER MEER VOOR OLIVIERA!

DRIEPOOT HEEFT ZICH INDERDAAD NIET VERGIST. DE ONTSNAPTE SLAVEN HEBBEN KANS GEZIEN OM EEN GROOT AANTAL WAPENS OP DE SOLDATEN BUIT TE MAKEN EN TREKKEN NU, EEN SPOOR VAN VERNIELINGEN ACHTER ZICH LATEND, DOOR DE STAD...
OP NAAR HET PALEIS VAN DE GOUVERNEUR!
DOOD AAN OLIVIERA!
DOOD! DOOD!...
P. 36 B

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: HUBINON
VERTALING: BOLESLAV BECKMAN

de onzichtbare piraat

Roodbaard

DE HEMEL IS MET ONS! KIJK, EEN SLOEP KOMT HIERHEEN!
GEEF HUN DE ORDER ONS ONMIDDELLIJK AAN BOORD TE NEMEN!

AHOY! KOM METEEN HIERNAARTOE!.. ORDERS VAN DE GOUVERNEUR... HIJ WIL NAAR ÉÉN VAN DE SCHEPEN DIE HIER VOOR ANKER LIGGEN...
WE ZIJN GESTUU'D DOO' KAPITEIN LE'OUGE, DIE GOUVE'NEU' OLIVIE'A AANBIEDT AAN BOO'D VAN ZIJN SCHIP TE KOMEN...

NU ZAL DAT TUIG WEL ANDERS PIEPEN!
GERED! WE ZIJN GERED!...
EEN OGENBLIKJE, SIGNO'...

HET BEVEL VAN DE KAPITEIN WAS ALLEEN DE GOUVE'NEU'...
WAT?! ONMOGELIJK!...
WAT BETEKENT DAT?
WAT?!
DIE ZWARTE IS GEK!

DIE MENSEN GAAN OOK MEE.. BEGREPEN?.. ANDERS...
NIET ZO OVE'HAAST, OLIVIE'A... JULLIE STAAN ALLEMAAL ONDE' SCHOT!
P. 38 A

?!?! WAT HEEFT DIT TE BEDUIDEN?!...
U KUNT NATUU'LIJK OOK HIE' BLIJVEN MET UW V'IENDEN ALS U DAT WILT EN OP DE REBELLEN WACHTEN.. U BENT V'IJ OM TE KIEZEN!...

EH... VRIENDEN, LUISTER...

WEET JE, IK HEB GEEN KEUS... IK ZAL NU MEEGAAN EN MET DIE KAPITEIN PRATEN... IK ZAL KIJKEN WAT IK VOOR JULLIE KAN DOEN...
W-WAT?!

MAAR... HIJ LAAT ONS IN DE STEEK! AAN ONS LOT OVER!
VUILE ROTSCHOFT!
VERRADER!
SMERIGE ELLENDELING!
VLUG!... WEG!...

DOOD ZE!
DOOD! DOOD!
DAAR IS DIE TIRAN!.. LAAT 'M NIET ONTKOMEN!...
DE REBELLEN! SNEL, WE MOETEN WEG!...
P. 38 B.

de onzichtbare piraat

WORDT VERVOLGD

JORIS P.K.

GOEIE GENADE!

ALSTUBLIEFT, WE ZIJN ER!

TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

goddelijk profiel

WORDT VERVOLGD

het huis in de vallei

door Quint
illustratie Julius de Goede

Het huis in de vallei was ons bivak.
Het stond ver van de andere boerderijen af, leeg en vervallen. Het terrein er omheen was zo ruig als je maar kunt voorstellen. Totaal verwilderde akkers en boomgaarden, een naaldbos en een ven, en verder rotsen. En hoge rotsen waren het, geloof dat maar. De steenarend nestelde daar nog en er leefden reeën en marters in de bossen. Wilde katten en een wasbeerfamilie woonden in de boomgaard en zulke grote uilen als daar rondvlogen heb ik nooit meer gezien. Het was allemaal privéterrein, maar huis noch grond werden gebruikt door de eigenaar, de vader van Felix. Pas later zou ik begrijpen waarom.
Het huis was in de wintervakanties ons bivak. Het was er zó klam dat de kleren aan je lijf beschimmelden, maar met zoveel dood hout in de omtrek maakten we een vuur in de open haard dat de zolderbalken schroeide. Zolang je alleen maar die verwarmde kamer gebruikte, was het best vol te houden. En 's winters lag daar de sneeuw hoog. Felix en ik gingen jagen of ijsvissen. We kwamen soms in een week geen mens tegen en als de kou aanhield, verschenen de reeën op het erf om te bedelen.
's Zomers was het in dat oude huis koel als in een graf, maar buiten leek de rotswand in de hitte te verpulveren. We zwommen in het ven en kampeerden in het bos, en ik studeerde in de koelte van het huis terwijl Felix ging vissen of zomaar wat rondzwierf. De vakanties leken altijd te kort, en als we ons eens verveelden, dan reden we naar een van de dorpjes hogerop om inkopen te doen.
Hij was een andere jongen in het huis in de vallei dan hij thuis of in de stad was. Hij werd daar gewoon een lefschopper van twaalf zoals ik zelf op die leeftijd was. Hij was dan ook niet te beroerd om zijn handen uit de mouwen te steken en probeerde niet zijn zin door te drijven met een zogenaamde woedeaanval. Niet dat hij met die vertoning een kans bij mij had, maar hij probeerde het domweg niet.
We waren kameraden, in dat huis in de vallei.

Toen ik Felix leerde kennen, vond ik hem een verwend stuk vreten. Hij was toen nog geen tien en bezat belachelijk veel electrische treinen en een eigen tevee op zijn kamer. Trouwens, met die kamer van hem zou mijn hele familie vroeger al tevreden zijn geweest. En overal brak je je nek over die jongen zijn speelgoed.
Dan was er nog een huishoudster, een dikke Mexicaanse die moest zorgen dat hij op tijd aan tafel, naar school en naar bed ging. Veel kwam daar niet van terecht, want hij had haar mooi onder de duim. Hij chanteerde haar met zijn woedeaanvallen en kreeg bijna altijd zijn zin. Zijn ouders waren zelden thuis. Pa was een fabrikant die zich soms in weken niet vertoonde, een man uit het gewone volk die zich opgewerkt had en nu in een dure slee van de ene investering naar de andere reed. En ma was zo'n echte dame met een blijvende migraine, die pas overging als ze zich in haar sjieke spullen naar de opening van de een of andere feestelijkheid liet rijden. Ze deed veel aan liefdadigheid, heb ik me laten vertellen, maar dan wel buiten de deur. Het was een erg mooi mens, neem dat van mij aan, en ik denk — onder ons gezegd en gezwegen — dat ze een beetje teleurgesteld was in haar zoontje, omdat hij toevallig zoveel op zijn vader leek. Hetzelfde bruine, wat platte gezicht, met een brede neus onder doorgroeiende wenkbrauwen, dezelfde kroeskop met uitstaande flaporen. Misschien wilde ze hem gewoon niet te vaak zien, en dat lukte haar heel aardig, moet ik zeggen.
Nou, Felix had zich bij die situatie thuis neergelegd. Hij amuseerde zich wel alléén. Soms kreeg zijn vader een aanval van hartelijkheid — of van schuldgevoel, wie zal het zeggen? — en dan werd zoonlief overladen met nóg meer speelgoed en mocht hij mee uit rijden in de slee. Maar die man had het echt verschrikkelijk druk en Felix kon zich gewoon niet leuk voordoen. Een zuur smoel was zijn gewone uiterlijk.
Toen kwam de dag dat Felix judo-wedstrijden op de tevee zag en prompt wilde hij aan judo gaan doen. En zijn vader, in zo'n toegevende bui, keek in het telefoonboek en belde een judoleraar. „Hallo," zei ik. „Met La Farge." En zo kreeg ik dat goedbetaalde baantje, want Felix mocht niet in een club, Felix kreeg privélessen. Nou maakte ik me geen illusies. Hij zou zijn plotselinge interesse gauw genoeg overleven, dat had ik bij die jongens al zovaak meegemaakt. Zo'n oplaaiend enthousiasme dooft al na een maand of wat training, het gewone conditiewerk. Verder dan de eerste regels en wat valtechnieken komen de meeste niet. Dat joch verbaasde me evengoed. Hij kon helemaal niet stoeien. Hij was onhandig en nogal ruw, maar vooral, er zat een soort van opgekropte woede in hem die je voelde. Hij was er steeds op uit om je een doodsmak te geven. Ik moest hem vooral in het begin steeds in de houding zetten als ik van de les nog iets terecht wilde brengen. Maar hij knapte niet af. Twee jaar gaf ik hem driemaal in de week les en dan ga je iemand toch wel een beetje kennen. Ik ben een vrijgezel en heb de tijd aan mezelf, ik doe veel aan buitensporten en zo. Dat joch begon af en toe met me mee te doen aan mijn dagelijkse bosloop. Dat kon, want dat deed ik vroeg in de ochtend, zodat hij nog op tijd naar die dure school van hem kon fietsen op zijn glimmende sportkarretje. Logisch dat ik hem dan bij mij liet douchen en ontbijten, anders kwam hij helemaal in tijdnood.
Toen besloot ik mijn sportschooltje op te doeken omdat ik mijn afgebroken studie weer wilde hervatten, en sindsdien kwam ik bij hem thuis de training voortzetten. Ze hadden daar de ruimte voor, moet ik zeggen. Ik leerde pa, ma en het huispersoneel kennen en won zeker het vertrouwen van de familie, want toen ik voorstelde Felix in de vakantie mee op een kampeertocht te nemen, ging iedereen dadelijk accoord. En pa herinnerde zich dat oude landhuis in de vallei. Daar had hij drommels nog an toe zelf als jongen wel eens

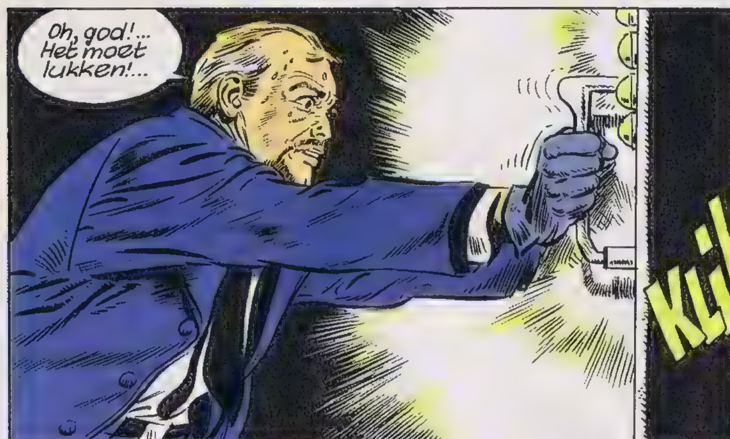
gevist en gejaagd, en daarom had hij het later maar opgekocht. Alleen was er van jagen noch vissen ooit meer iets gekomen. Felix en ik kozen het huis als uitgangspunt voor onze trektocht, maar het beviel ons daar zo goed dat we er iedere vakantie naar terugkeerden.

Toen bekend werd dat het oude huis in de vallei moest verdwijnen, ging er wel wat door me heen. Maar ik maak niet zoveel werk van mijn gevoelens, dat is iets wat je wel leert. Felix was er helemaal ondersteboven van.
„Waarom moet die stuwdam er dan komen?"
„Omdat, Felix, ze daar allang een krachtinstallatie nodig hebben. En in één moeite door krijgt nu de hele streek water voor irrigatie."
„Moeten ze daarom onze vallei laten onderlopen?"
„Dat is een bijkomstigheid. Die vallei is alleen voor jou en mij belangrijk, en dan nog alleen maar een paar maanden van het jaar. Zo'n stuk onbebouwde grond met één oud huis erop betekent natuurlijk niet veel voor de ondernemers. Die denken in het groot. De vallei en nog een heel stuk grond er omheen, wordt een kunstmatig meer. Over een jaar kunnen we over het huis heen en weer zeilen."
Hij reageerde toch wel een beetje typisch. Geen woedeuitbarsting, geen verwijten aan het adres van zijn vader, niets van die aard. En op zijn minst had hij zijn ouwe heer kunnen verwijten dat die nooit iets over de plannen gezegd had. Nu kwam het bericht als een schok voor hem, kort voordat hij dacht weer op vakantie naar de vallei te gaan.
Een halve week later belde zijn vader me. Zoals gewoonlijk klonk hij een beetje blafferig en kortaf.
„Is mijn zoon bij u?"
„Nee. Ik heb Felix al een paar dagen niet gezien. Is hij niet lekker of zo?"
Een stilte aan de andere kant van de lijn.
„Felix is verdwenen," zei hij.
Ik begreep onmiddellijk waar de jongen moest uithangen. En mijn hart sloeg finaal een slag over. Juist die dag was het laatste sluitgat met caissons gesloten en het water moest al behoorlijk zijn gestegen. Eerst probeerde ik nog allerlei smoesjes voor mijzelf te bedenken, maar ik kon me niet van de domme houden. Die avond reed ik van huis weg, terwijl ik de volgende dag een examen had. Ik was woedend op Felix, op zijn vader, op de hele boel. Maar ik reed als een bezetene en tegen de middag van de volgende dag bereikte ik het laatste dorp. En daar werd ik tegengehouden. De politie had de weg naar de vallei afgezet. En ik kon wel zien waarom. Door de kloof bruiste een rivier die er nooit geweest was. Hele bomen dreven mee en stukken begroeide grond kwamen als eilandjes langsdrijven. Het water maakte een lawaai waar je bang van werd. De politie en een massa toeschouwers genoten van het aanblik. Pas als het water het dorp zou bedreigen, zou de aftaptunnel in werking worden gesteld die voor de regulatie van het kunstmatige meer moest zorgen.
Ik zei tegen een politieman: „Er zit een jongen in het huis van de vallei. Wat kunnen we doen?"
De man schudde zijn hoofd. „Nee meneer, de weg is al de hele week bewaakt. Er zit geen mens meer in de vallei."
Ik probeerde hem te overtuigen, maar hij geloofde het domweg niet. Iedereen was gewaarschuwd en alle toegangswegen waren afgezet. Ik moest me vergissen. Maar kon ik het risico nemen? Ik keek naar dat brullende schuimende water dat door de kloof stroomde als een rivier en wist dat in korte tijd de vallei bereikt zou worden. Ik deed alsof ik mijn jeep wilde keren, gaf gas en scheurde op twee wielen langs de versperring. En daarna bleef ik rijden zo hard als ik kon, zonder om te kijken.
Eerst leek het er nog op dat ik helemaal dóór zou kunnen rijden tot het huis. Wel niet over de weg, maar hotsend en botsend over de redelijk effen stukken van de hellingen. Maar toen bereikte ik het rotsiger gedeelte en daar werd het levensgevaarlijk, en niet lang daarna kwam het water al tot boven mijn spatborden. Ik had een kwaad ogenblik toen ik me realiseerde dat ik mijn jeep kwijt zou raken. Ik had jaren met dat wagentje gedaan en de verzekering zou natuurlijk een heleboel moeilijke vragen gaan stellen. Maar nog geen kwartier later had ik grotere problemen, ik waadde tot mijn heupen door een stroom die me ieder ogenblik mee dreigde te sleuren.
Door over rotsblokken te klimmen en als een gems langs de hellingen te lopen, bereikte ik tenslotte de vallei. Waar onze ven was geweest, kon nu een hele menigte zwemmen en het witte schuim spoelde langs de vergroeide stammetjes van de boomgaarden. Ik holde naar het huis en schreeuwde, maar kreeg geen antwoord. Vlak voor ik naarbinnen ging had ik het vermoeden dat ik me onsterfelijk belachelijk had gemaakt. Felix zat natuurlijk thuis te schelden dat zijn judoleraar de telefoon niet opnam. Hij zou me willen feliciteren met het slagen voor mijn examen. Toen trapte ik de deur open en daar op de vloer lag Felix.
„Overeind jij! En hollen! Anders verzuipen we allebei!"
„Ik kan niet," zei Felix. „Ik heb allebei mijn enkels verstuikt, geloof ik."

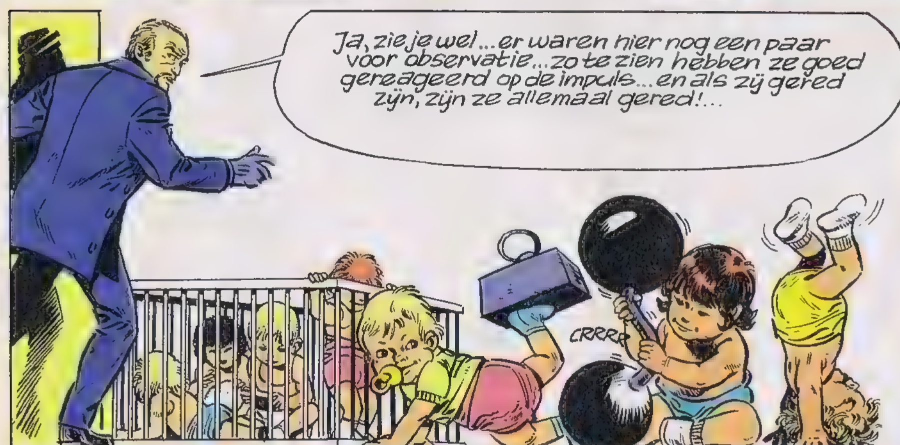
Vraag me niet hoe we levend uit de vallei zijn gekomen. Met Felix op mijn rug moest ik tegen de steile rotswand opklimmen, wat je noemt een conditietest waar ik niet van terug had. De verbaasde uilen fladderden met me mee, van de ene richel naar de andere. Om de waarheid te zeggen, ik heb geen moment gedacht dat we zouden vallen. Ik durfde daar niet aan te denken, ik keek niet naar beneden en zag het bruisende water langs de muren klotsen. Een van de verwilderde katten dacht dat hij op het dak van het huis misschien veilig zou zijn. Vergeet het maar. Op de rots moest je zijn. Ik klom en klom, en mijn voeten zochten steun in gaten die ik aldoor maar net bijtijds ontdekte, en mijn armen wilden helemaal niet meer. Maar we haalden het.
We zaten op de rots en ik lag uit te hijgen voor ik de rest van de klimpartij aanving, want ik was nog lang niet terug bij de versperring. Maar voorlopig bevonden we ons buiten gevaar, zó snel steeg het water niet. We keken naar het huis dat dapper standhield in het schuimende water. Maar lang zou het niet duren. En toen de ruiten begonnen te breken, keek ik naar Felix die daar zat met een wit vertrokken gezicht en ondanks mijn vermoeidheid besloot ik hem eerst maar een eind uit de buurt te sjouwen, zodat hij de rest niet hoefde aan te zien.
„Dat mogen ze toch niet doen met ons huis," zei hij.
„Tja," zei ik.

LUC ORIENT

Oh, god!... Het moet lukken!...
KLIK

GLiii-GLi... HiHiHi! GOoOGGLL
De kinderkamer... oh, als die kinderen nou maar gered zijn... Zou die schurk hier ook nog wonderbaby's hebben?

Ja, zie je wel... er waren hier nog een paar voor observatie... zo te zien hebben ze goed gereageerd op de impuls... en als zij gered zijn, zijn ze allemaal gered!...
CRRRR

Net op tijd!... Jullie kan in ieder geval niets meer gebeuren!... We krijgen jullie wel weer normaal...

Bent u dokter Hugo Kala?
Ik dach gelijk al bij m'n eigen dat ie geen chauffeur was...
!

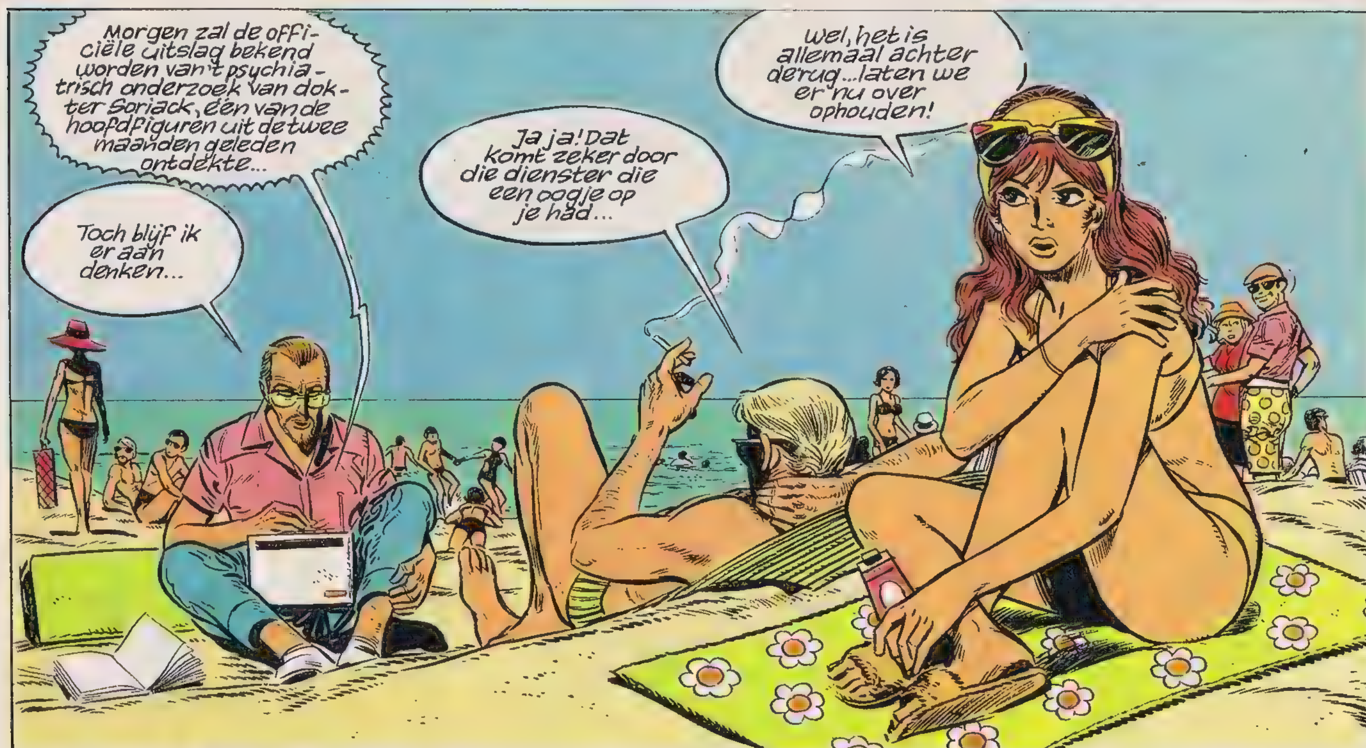

Ah!.. staan de zaken zo?!... dus er is al alarm geslagen; Schiet me maar neer, ellendelingen! Jullie zullen toch...

Kalmeer toch, professor! Dit is inspecteur IJzerkant van de speciale politie... die hadden ook al een luchtje gekregen van de zaak en waren hier net met een onderzoek begonnen...

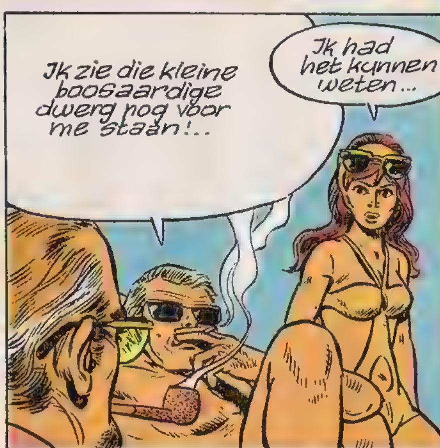

..oh sorry, neemt u me vooral niet kwalijk...
Natuurlijk begrijpen we uw emoties na alle's wat u heeft doorgemaakt... maar we hebben alle schuldigen te pakken...
Ja, en dat hebben we aan u en uw vrienden te danken!...
AM.43

TEKST:
GREG
TEKENINGEN:
PAAPE
VERTALING: BOLESLÁV BECKMAN

de super-generatie

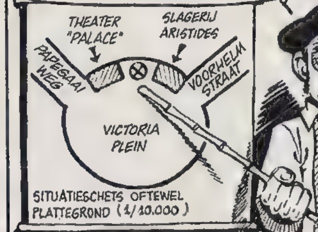
EINDE

WAANZIN, WAANZUIT

IN ONZE SERIE "MENSELIJKE VERKENNINGEN" DEZE WEEK:

DE BAAS? NOU, DAT IS ME D'R EENTJE!!!

DE BAAS EN IK WAREN ER NATUURLIJK SNEL BIJ.

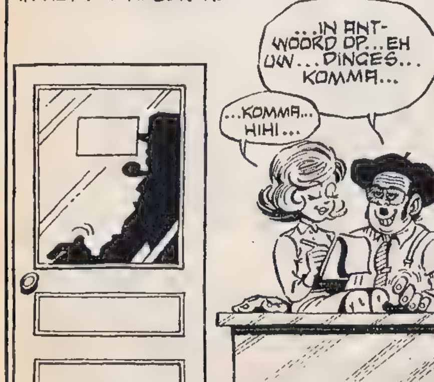

TEKST EN TEKENINGEN:
MARCEL GOTLIB
VERTALING: JAN VAN ERP

commissaris maigrine

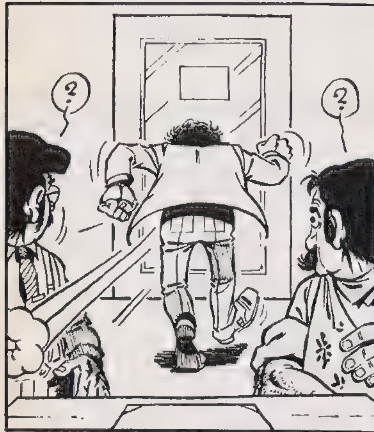

WAANZIN, WAANZUIT

Maak je keus uit vier unieke Pep Albums

Pep geeft zo'n album kado als je een nieuwe abonnee opgeeft

Overigens een kunstje van niks, zo'n nieuwe Pep-abonnee opgeven. Ga maar na, onder jouw vrienden en vriendinnen zit vast wel iemand die eigenlijk al làng abonnee wil worden op dat uitstekende stripweekblad met al die beroemde strips. Het is er alleen nog steeds niet van gekomen. Voor zo iemand is dit nou dè gelegenheid om abonnee te worden. En jìj verdient er een geweldig kado mee! Goed geregeld, vind je niet?

Zò krijg je het album:

Bon invullen, of de gegevens ervan overnemen op een vel papier en in een als brief gefrankeerde envelop opsturen naar Pep, postbus 400, Amsterdam. Het door jou uitgekozen album wordt zo spoedig mogelijk per post toegezonden.

Pep-kies-maar-uit-bon

Naam nieuwe abonnee: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Leeftijd: .... jongen/meisje

De nieuwe abonnee wil Pep ontvangen:
* per bladenman/per post * aangeven wat gewenst wordt.

Opgegeven door: ....

Adres: ....

Plaats: .... Prov.: ....

Stuur mij als kado:

- O het album van 'De Macaroni's'
- O het album van 'Wellington Wish'
- O het album van 'Bernard Voorzichtig'
- O het album van 'De Generaal'

* aangeven wat gewenst wordt.

Pep abonneeprijs 75 cent per week of f 9.75 per kwartaal (13 nrs.)

Deze aanbieding geldt t/m 30 juni 1974 10-Pep-74-01A

Flippie Flink

DOOR
MORT WALKER
VERTALING:
BOLESLAV BECKMAN

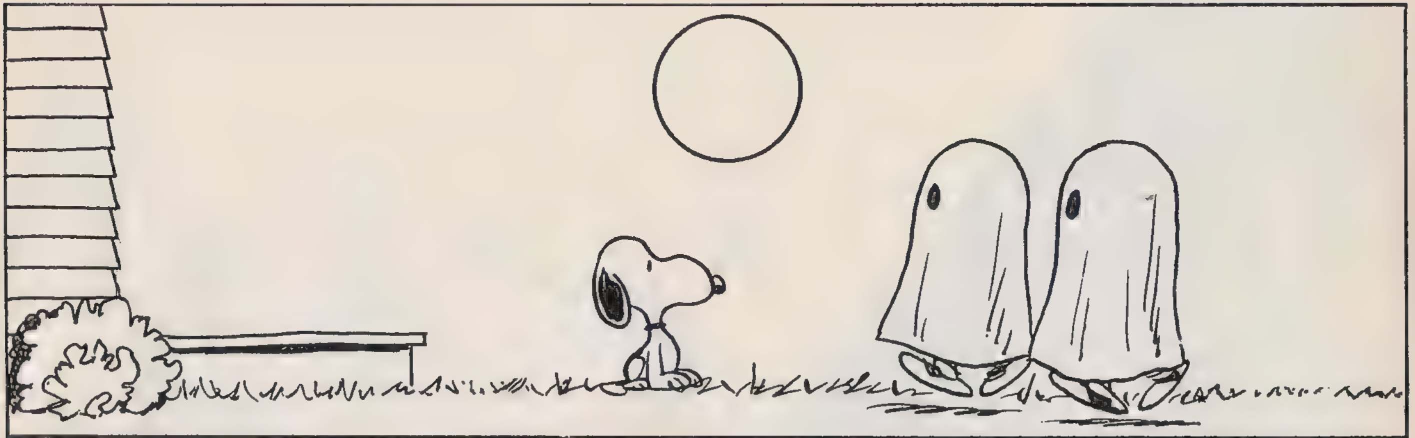

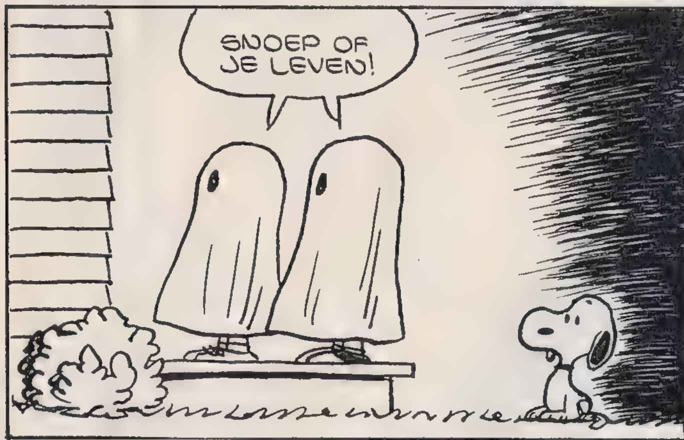

PEANUTS

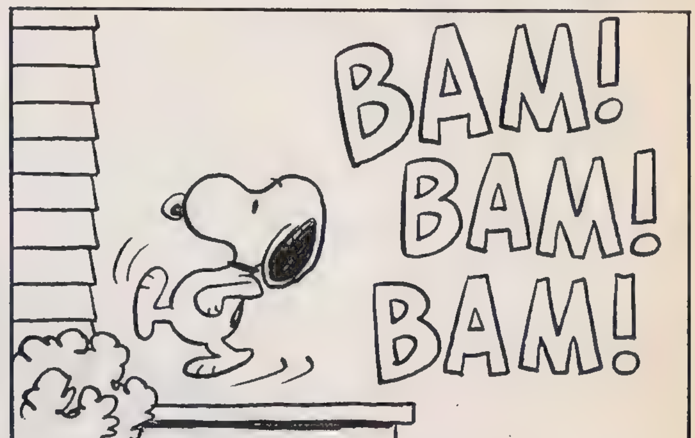
DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
BOLESLAV BECKMAN

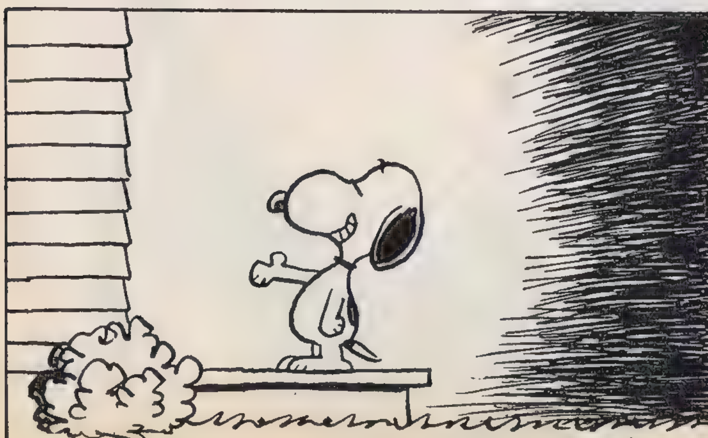

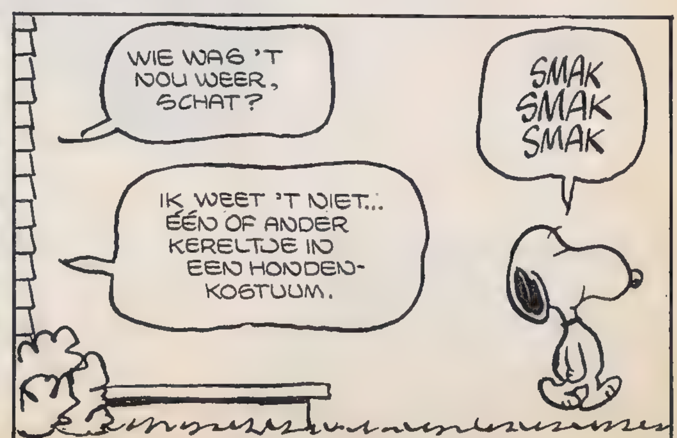

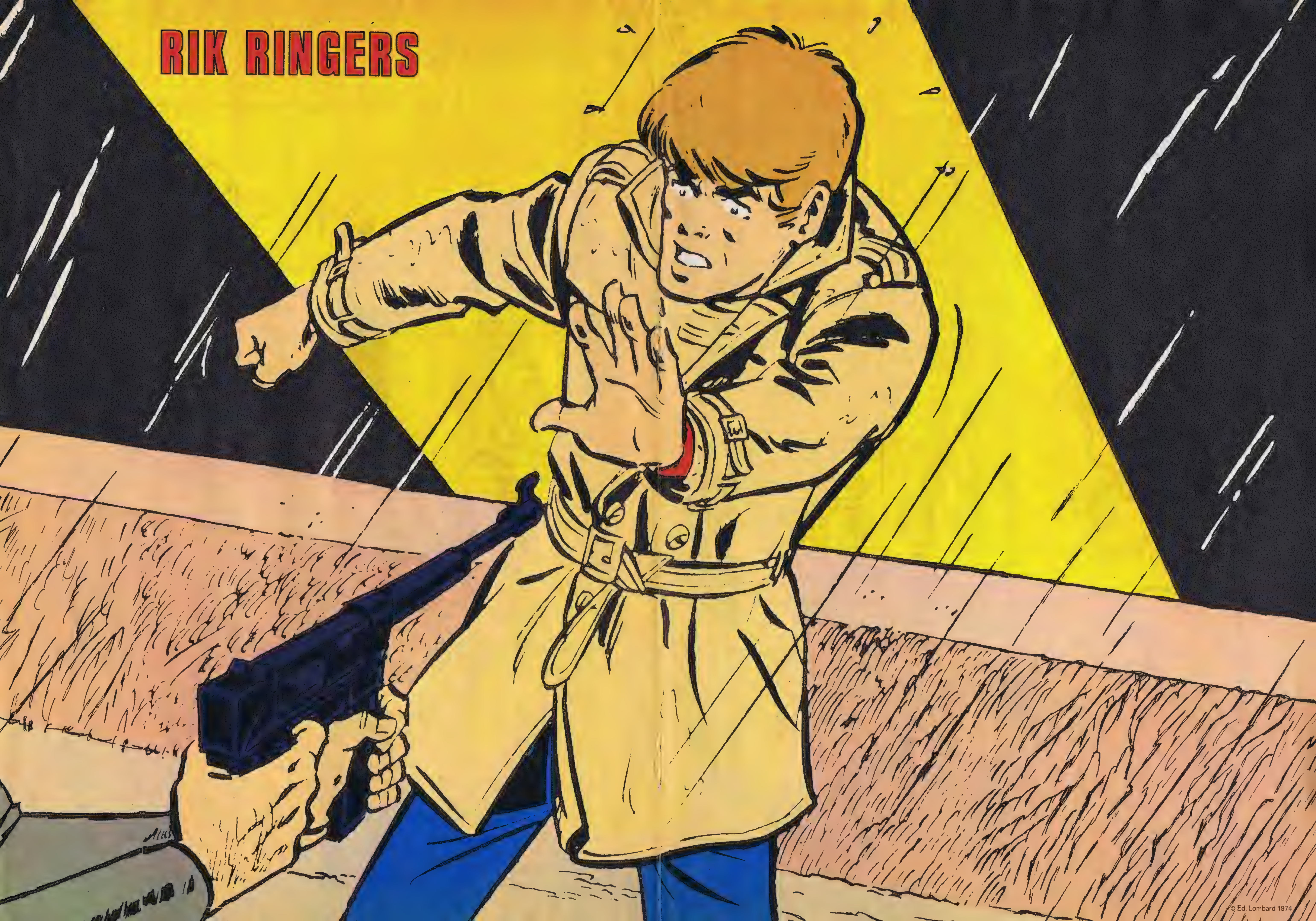

RIK RINGERS
© Ed. Lombard 1974

RIK RINGERS

TIBET heet niet echt Tibet, maar Gilbert Gascard; hij komt uit Marseille. In 1949 begon hij strips te tekenen: Dave O'Flynn voor Heroïc-albums. Enkele jaren daarna belandde hij bij het weekblad Kuifje. Daar illustreerde hij een tijdlang korte verhalen. In 1951 creëerde hij voor „Ons Volkske" „De avonturen van Koenraad" en vooral „Chick Bill", van welke vooral de laatstgenoemde tot Iets Héél Moois uitgroeide (maar je moet er wel van houden. IK houd ervan). Vanaf 26 (1954) liep in Kuifje „El Mocco de wrede", een sterk aan Chick Bill verwante strip; in 42 (1955) begon „De Vier Woestijnratten", het eerste Chick Bill-avontuur dat in Kuifje verscheen. In nummer 13 van dat jaar maakte Rik Ringers zijn debuut in een compleet verhaal, „R.R. leidt de dans". In 1958 verzon Tibet „Junior" voor de bladen Junior/Ons Volkske.

ANDRÉ-PAUL DUCHÂTEAU schreef op zijn vijftiende al een detectiveroman, „Meurtre Pour Meurtre". In 1941 maakte hij zijn debuut als schrijver; in 1948 raakte hij in de stripwereld verzeild, en maakte scenario's voor de tekenaars Rali en Tenas, voor het blad „Bravo" (Tenas is tussen haakjes de man die vroeger in PEP de avonturen van PEP EN STEF deed verschijnen). Dit drietal werkte ook voor Mickey Magazine en Robbedoes; Duchâteau werd zelfs achtereenvolgens redactiesecretaris van Bravo, Story en Mickey Magazine... In 1955 kwam dan Rik Ringers. Vanaf „36 sterren" en „De sheriff keek toe" schreef hij ook Chick Bill-scenario's voor Tibet; iets minder van kwaliteit dan Tibet zelf, of Greg, maar toch altijd nog behoorlijk tot goed.

RIKKOLOGIE:

In PEP zijn tot nog toe de volgende Rik Ringers-avonturen verschenen (de detectiveraadsels die van 1962 t/m 1964 in ons blad verschenen, noem ik maar niet):

— De kidnapper	25(65)-35(65)
— Het raadsel van de haaietand	52(65)-29(66)
— Vakantiekiekjes	33(66) Compl.
— Duel met een detective	41(66)-17(67)
— In de schaduw van kameleon	48(67)-23(68)
— Een valstrik voor Rik Ringers	38(68)-15(69)
— De verdwenen professor	27(69)-52(69)
— Dreiging op het witte scherm	1(70)-22(70)
— Oog in oog met de slang	33(70)-51(70)
— Alias Rik Ringers	13(71)-25(71)
— De vijf onzichtbaren	32(71)-46(71)
— De nachtmerrie	8(72)-23(72)
— Spoken in de nacht	51(72)-18(73)
— De trawanten van de duivel	19(73)-39(73)
— De jacht op de gier	PrijsPEP
— Duel met de beul	10(74)-?

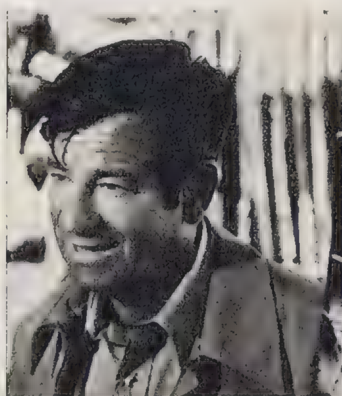

CHARLEY VARRICK

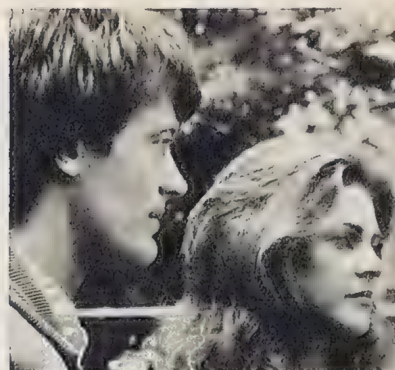
met Walter Matthau, Joe Don Baker en Felicia Farr

Als je na het zien van Charley Varrick weer buiten staat, ben je voldaan: een lekkere, goedvertelde, goedgemaakte film. En iedereen verkeert in diezelfde staat. Dat zie je aan de gezichten van de mensen die de bioscoop verlaten. Charley Varrick is een gangsterfilm. Een film over misdaad die weer eens niet gestraft wordt. Een stel bankrovers plunderen een kleine provinciale bank in Nieuw Mexico met de bedoeling een paar duizend dollar te bemachtigen. De zaak loopt echter behoorlijk uit de hand en er vallen doden, waaronder de vrouw van bendeleider Charley Varrick. Varrick zelf (een werkelijk schitterende rol van komiek Walter Matthau) en zijn helper Harman Sullivan (Andy Robinson) ontkomen. In hun schuilplaats blijkt dat ze met door de maffia op de bank gedeponeerd zwart geld opgescheept zitten. Daarmee komen ze tegenover twee gevestigde machten te staan: de politie en de maffia. Sullivan tilt hier niet zwaar aan maar Varrick begrijpt dat de moeilijkheden nu pas beginnen. En hij krijgt gelijk. De FBI weet hij van zich af te schudden maar de maffia komt steeds dichterbij. Sullivan is de eerste die moet afhaken. Hij wordt op gruwelijke wijze afgeslacht door de maffia in de figuur van beroepsmoordenaar Molly (Joe Don Baker). Van Baker gaat de hele film door een enorme dreiging uit. Vergeleken met hem kun je Varrick nauwelijks een misdadiger noemen. Varrick is dan ook aanzienlijk minder „erg" dán zijn tegenstanders. Hij is een kruimeldief waar je veel sympathie voor kunt opbrengen. Aan het eind van de film vindt de grote confrontatie plaats tussen Baker en Varrick. Een zeer spectaculair gevecht tussen een vliegtuig en een auto besluit de rolprent. Regisseur van Charley Varrick is de 60-jarige Don Siegel, de maker van klassefilms als Coogan's Bluff en Dirty Harry. Bij Siegel vallen vooral een goed gebruik van de locaties en de geslaagde bijrollen op. Van Joe Don Baker bijvoorbeeld zullen we ongetwijfeld nog veel horen. Walter Matthau is rijp voor een Oscar. Maar of hij die ook krijgt...

Tekst Jan de Rooij

TWO PEOPLE

met Peter Fonda en en Lindsay Wagner

Mensen die van een romantisch verhaal houden, kan ik Two People van harte aanbevelen. Ze krijgen een fraaie, stijlvolle film te zien met voortreffelijke vertolkingen van Peter Fonda en Lindsay Wagner. Het is allemaal mooi gestileerd en precies op maat: de kleuren, de begeleidende muziek, zelfs de romantische toon. Maar wie geen geheide romanticus is, zal zich na een half uur kijken stierlijk gaan vervelen. Dat bleek wel bij de persvoorstelling.

Two People is het verhaal van een hartstochtelijke liefde die niet langer dan 36 uur kon duren. Hij is Evan Bonner (Peter Fonda), een jonge Amerikaanse deserteur die vanuit Vietnam via Zweden in het Marokkaanse toeristencentrum Marrakesh is terechtgekomen. Zij is Deirdre McCluskey (Lindsay Wagner), een bekend fotomodel. Evan ontmoet Deirdre voor het eerst tijdens een diner met een zekere Mr. Fitzgerald, die regelingen heeft getroffen om hem naar Amerika te laten terugkeren. In de States zal hij voor de krijgsraad gedaagd worden. Dat besluit om zich aan te geven wordt minder zeker als Evan in de trein van Marrakesh naar Casablanca verliefd wordt op de mooie Deirdre. In Parijs, een tussenstation op de weg naar New York, groeit de liefde. Het tweetal wandelt er in de film langs zo'n beetje alle toeristische attracties en brengt er de nacht door.

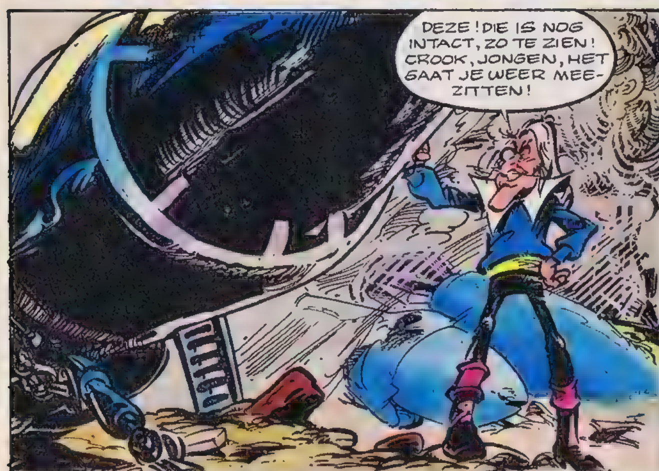
De volgende ochtend probeert Deirdre nog Evan over te halen in Parijs te blijven. Maar het is vergeefse moeite. Evan staat erop naar huis te gaan met het eerstvolgende vliegtuig. Hij is het beu een zwervend leven te leiden. In New York stelt Deirdre Evan voor aan haar moeder en haar zoontje. Dan vertrekt hij naar het regeringsgebouw waar zijn proces kan beginnen. Deirdre kan niet beloven op hem te zullen wachten. Maar dat ze met een andere vent aan de haal zal gaan, wil er bij mij niet in. Regisseur Robert Wise (de man van West Side Story en Sound Of Music) heeft een film gemaakt waarmee hij te nadrukkelijk op de geëngageerde toer gaat. Zijn sentimentele werk ligt me toch niet zo erg. Het beste vind ik Wise nog altijd in de science fiction. En dan denk ik aan een film als The Andromeda Strain. Lindsay Wagner imponeerde me zeer. Van dit meisje dat als twee druppels water op Jane Fonda lijkt, hoop ik nog veel te horen. Om haar zou ik Two People nog wel voor de tweede keer willen zien. Maar dan ook alleen om haar.

BLOOK

ZO, MIJN WAARDE! ALS JIJ NU EVEN RUSTIG HIER GAAT ZITTEN!

...DAN GA IK KIJKEN OF ER IN DEZE PUINHOOP NOG IETS HEEL GEBLEVEN IS!...

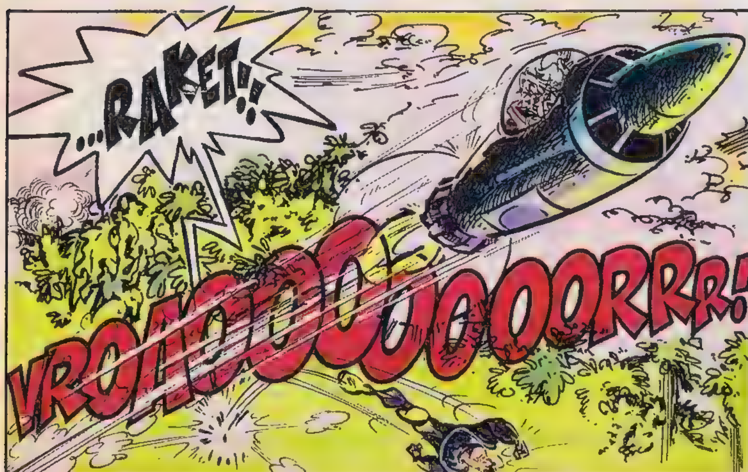

ALLES WAT IK NODIG HEB, IS ÉÉN HELE VLUCHTRAKET!

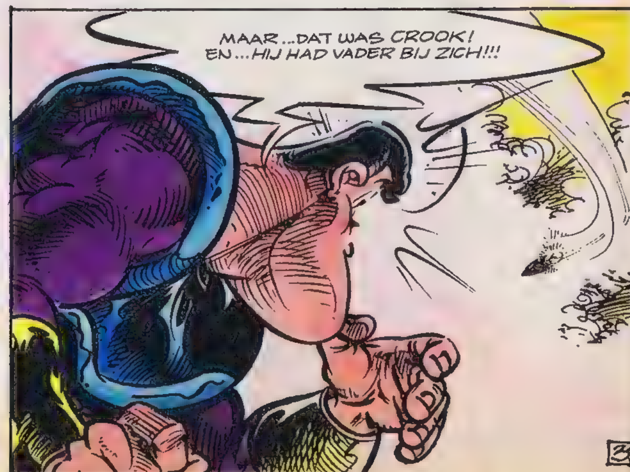

DEZE! DIE IS NOG INTACT, ZO TE ZIEN! CROOK, JONGEN, HET GAAT JE WEER MEE-ZITTEN!

NU EVEN PROTONPLOF HALEN EN DAN! HAHA!!
35A.

SPOORLOOS! ARME PA! IK DENK NIET, DAT...!

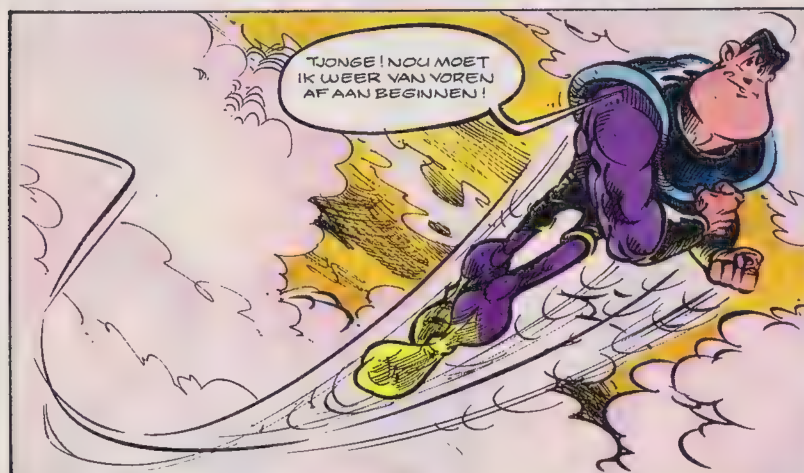

HÉ, DAT LIJKT WEL EEN...

...RAKET!!

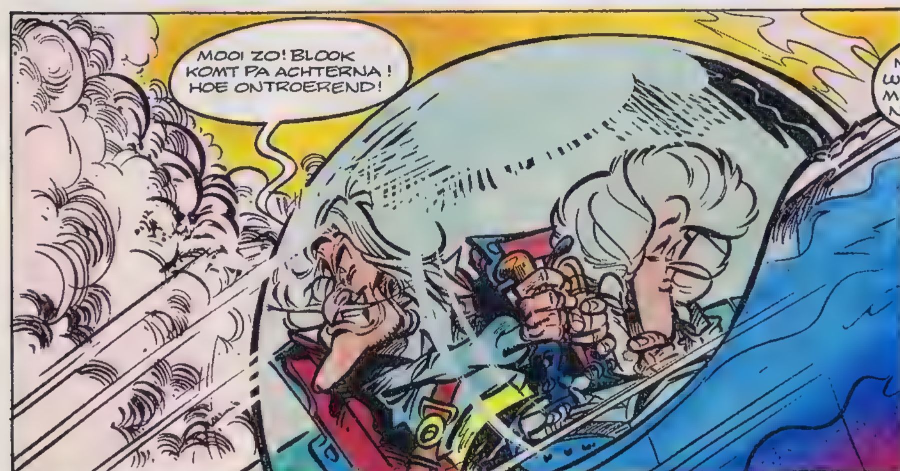

MAAR...DAT WAS CROOK! EN...HIJ HAD VADER BIJ ZICH!!!
35B

TEKENINGEN:
JOHNN BAKKER
TEKST: DICK MATENA
KLEUR: KOBUS VOGELENZANG

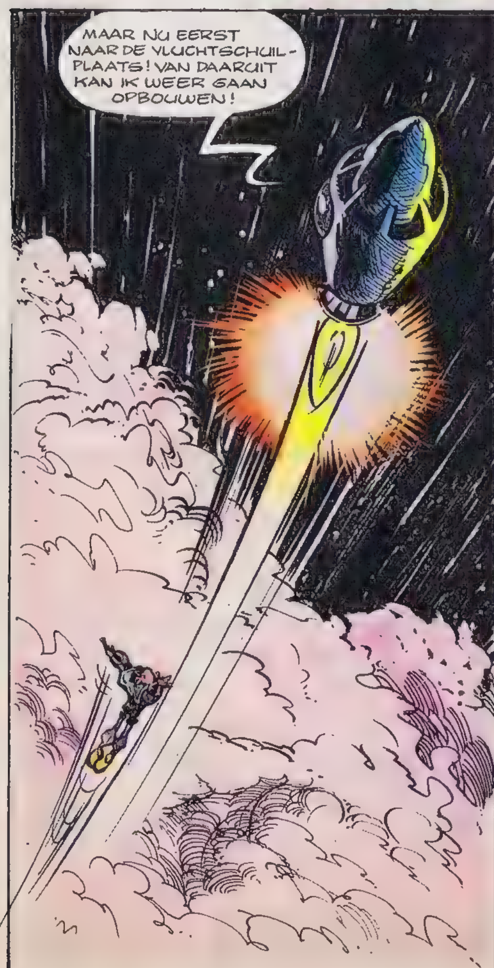
de ruimtepiraten

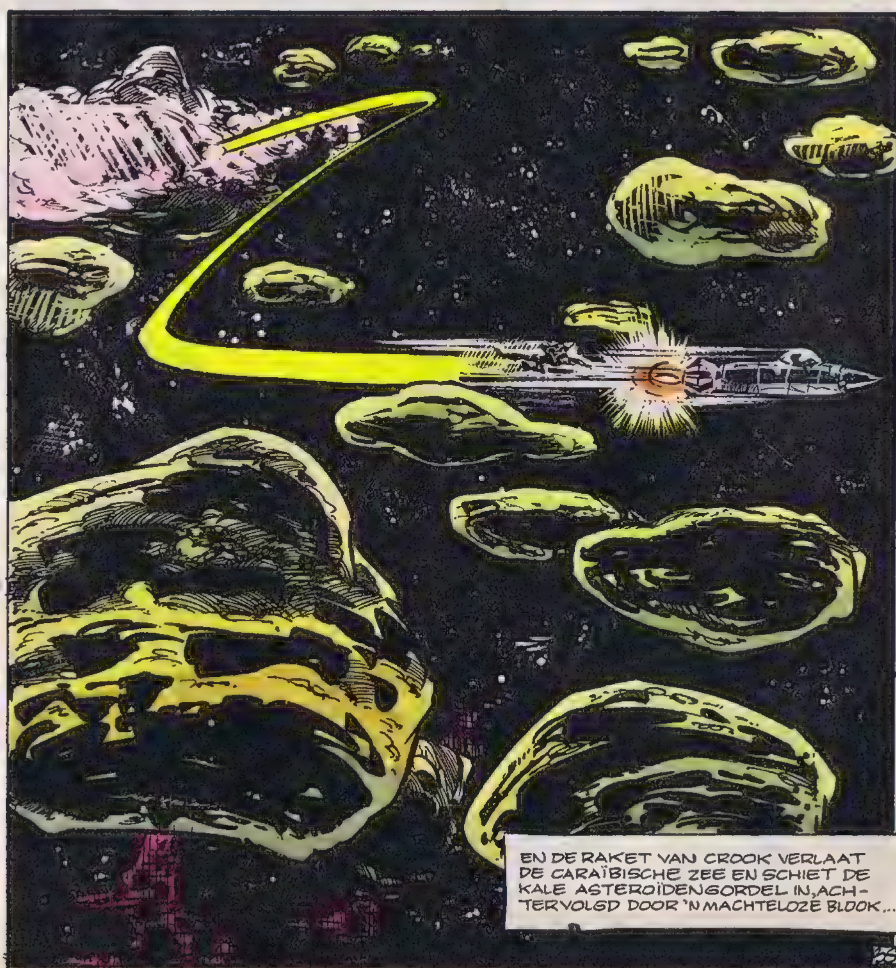

WORDT VERVOLGD

KRAAIENHOVE

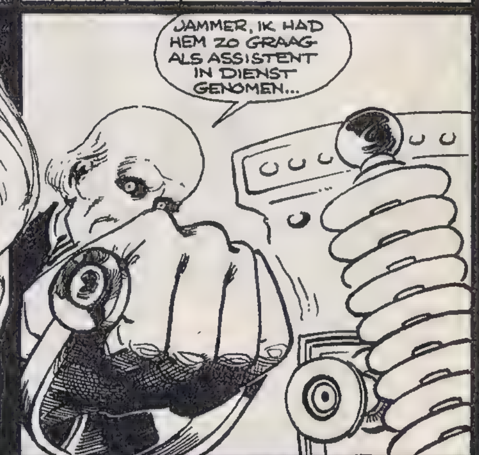

de dynamo-zaak

DOOR
WILLY LOHMANN

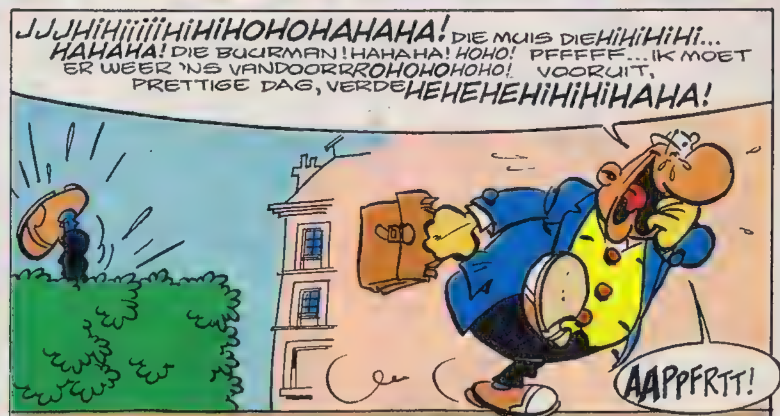
WORDT VERVOLGD

OLIVIER BLUNDER

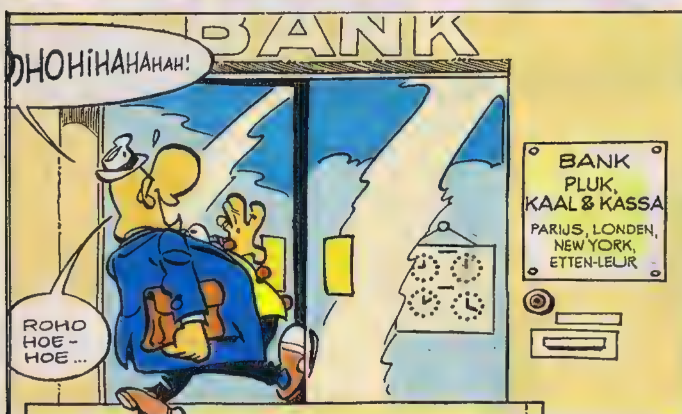

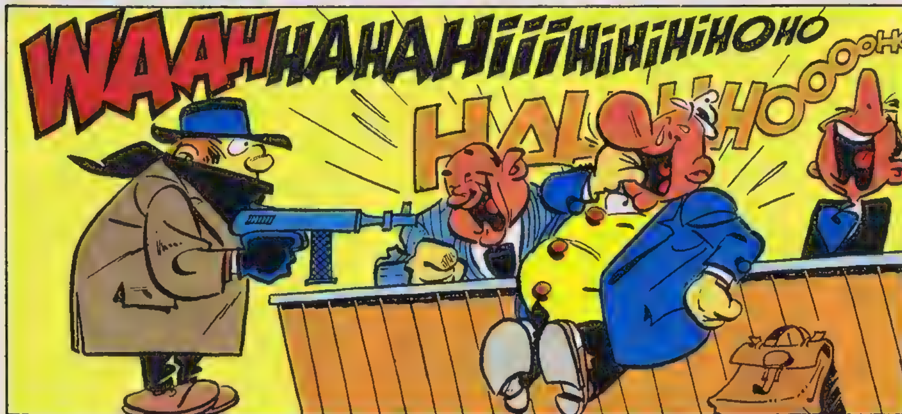

TEKENINGEN EN TEKST: GREG
VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

roverval

© Dargaud S.A. 1974

ERWIN

'T IS 'T ÉÉN NOCH 'T ANDER, ERWIN! COLE HEN WIL DE VREDE BEWAREN, DAT IS ALLES! GELOOF MIJ!

HM, IK HOOP DAT JE GELIJK HEBT... NU GOED; LAAT DE CLAN-HOOFDEN BIJEEN ROEPEN... 'S KIJKEN HOE ZIJ OVER MIJN-EH-"BENOEMING" DENKEN...

EEN WEEK LATER...

HUH! WAT VERBEELDT DIE NOOR ZICH WEL! ALS-IE MAAR NIET DENKT DAT IK MIJ DOOR HEM LAAT RINGELOREN!

WAAROM GA JE DAN, KERWYD?

DAN KAN-IE ZIEN DAT IK NIET BANG VOOR'M BEN! DÁÁROM! EN OM MIJN RECHTEN OP DE TROON TE VERDEDIGEN! ALS 'T MOET MET 'T ZWAARD.

ZE ZULLEN WETEN WIE KERWYD IS!

HM... 'N DRUKTEMAKER! DA'S ZEKER, HI!

BAH! VREEMD VOLK... DEUGT NIET! DAAR KOMT NA...

..NARIGHEID... VAN.

HÉ! SCHURK! MOORDENAAR! M'N VARKENS!

© 1973 HANS G KRESSE

M-'T WAS DIE DIKZAK VAN DE BURCHT, DIE MORGAN.., WAT DENKT-IE W...

AI, M'N VARKENS GAAN ER VANDOOR...

PST, PST, KOM, KOM, KOM... MORMELS! *HIER!* ZEG IK!

WAT NOU? 'N... WILD PAARD? HI... NEE... 'N GEZADELD PAARD... HÈ?... 'N GEZADELD PAARD?

HI!... 'N GEZADELD PAARD... MIDDEN IN 'T BOS... DAT DEUGT NIET.

FUUUUUUUUUUUT!

9

HEEE!

DOOR:
HANS G. KRESSE

KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

de ware koning

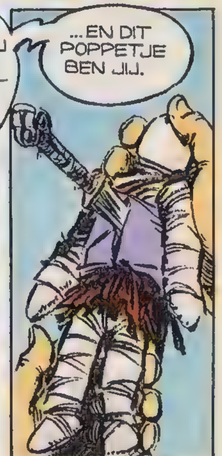

10

WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES

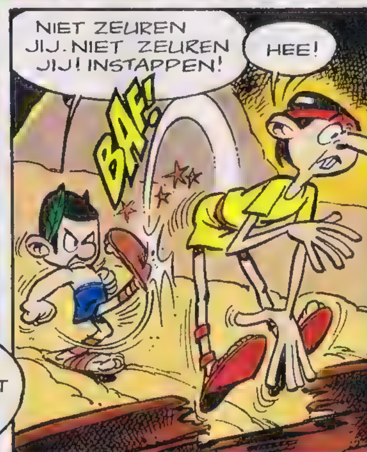
TEKENINGEN: JAN VAN HAASTEREN
TEKST: PATTY KLEIN
KLEUR: PHILIP SOHIER

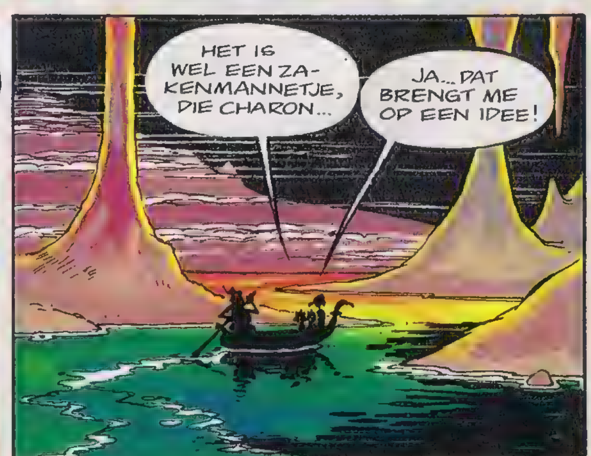

het water van de styx

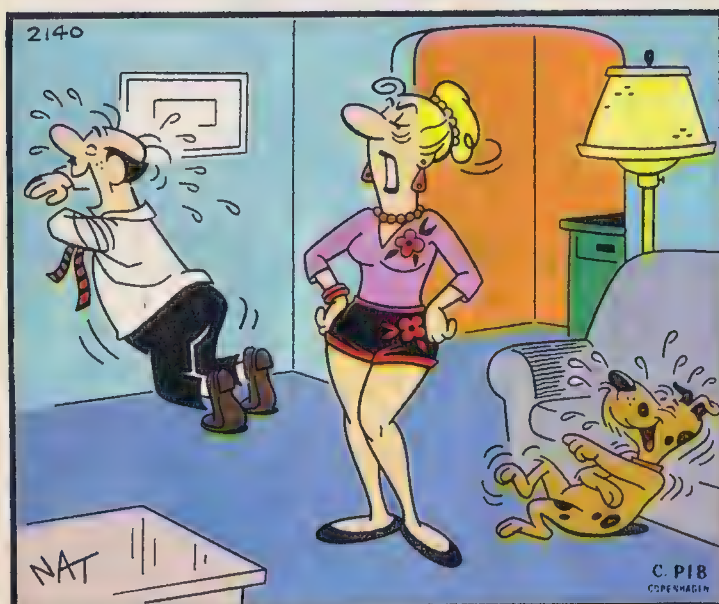

WORDT VERVOLGD

PEP's lonely hearts club

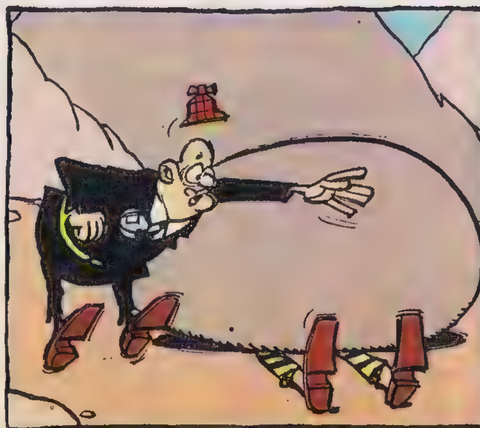

voortvluchtig

DOOR: JAN VAN HAASTEREN

MAAR...
RAVIAN!
WAT DOE JE NOU ?
BEN JE NIET GOED WIJS?!
LET OP!!!

IK WORD GEDWONGEN, LAURELINE... DIE *LINUS* EN *MÉZIÈRES* WILLEN VOLGENDE WEEK EEN NIEUW AVONTUUR VAN ONS,
DE VOGELS VAN DE MEESTER
IN *PEP* STARTEN! IK KAN ER ECHT NIETS AAN DOEN...

COCCO BILL IN BROKKEL-CITY

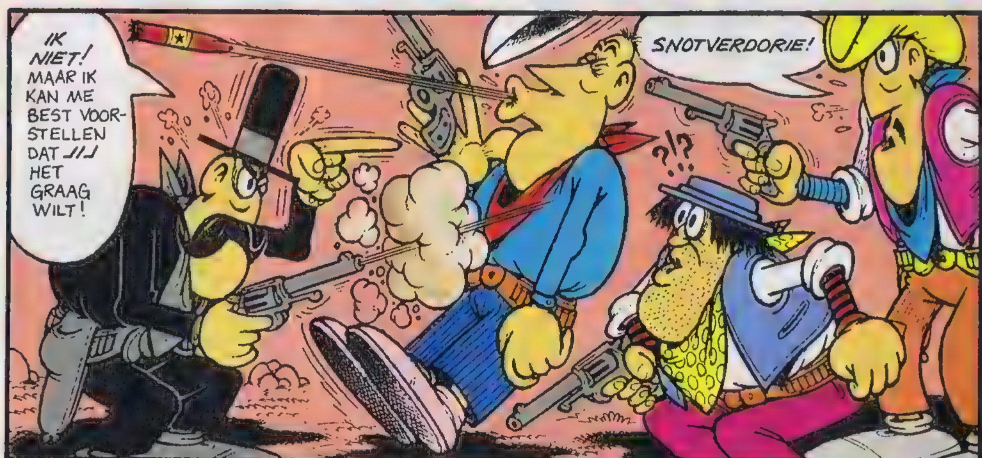

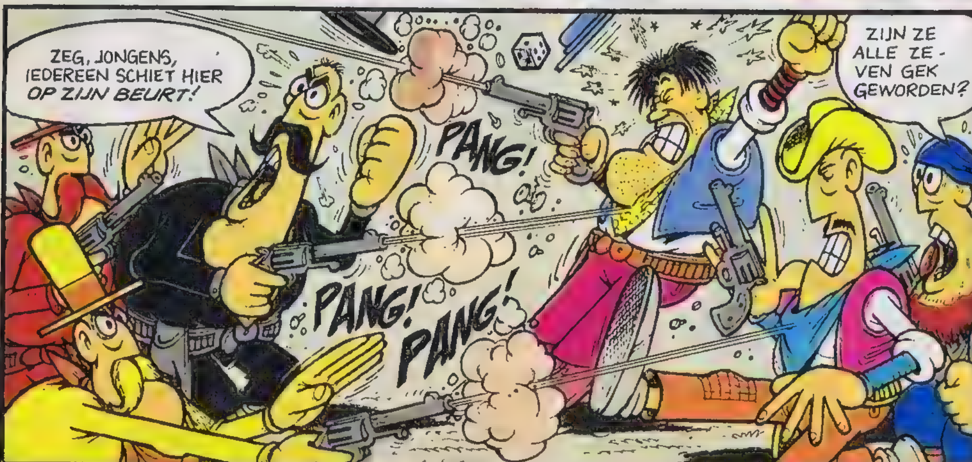

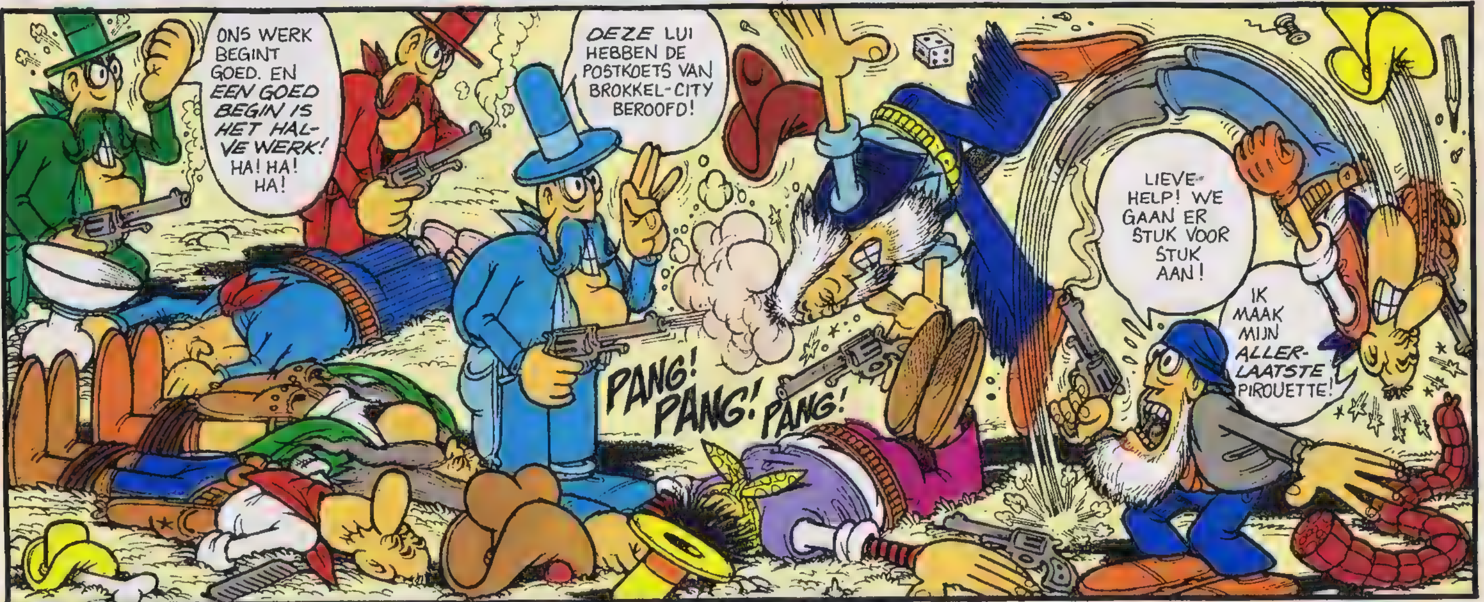

DOOR:
JACOVITTI
VERTALING:
ANNEKE VAN WISSEN
M.M.V. INEZ VISSER

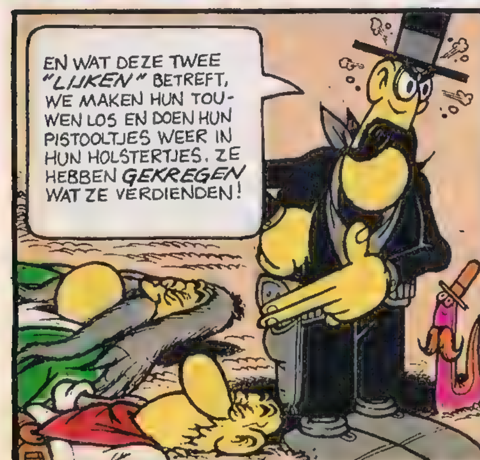

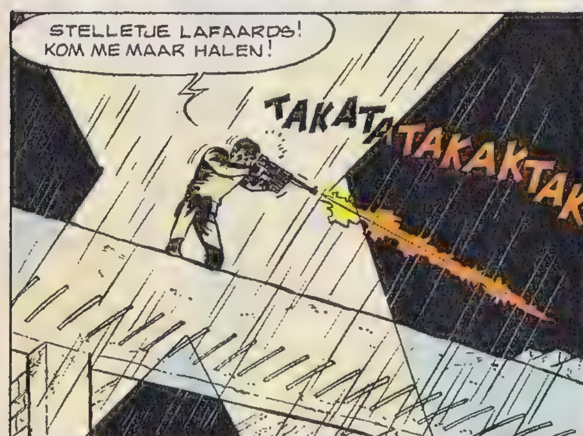

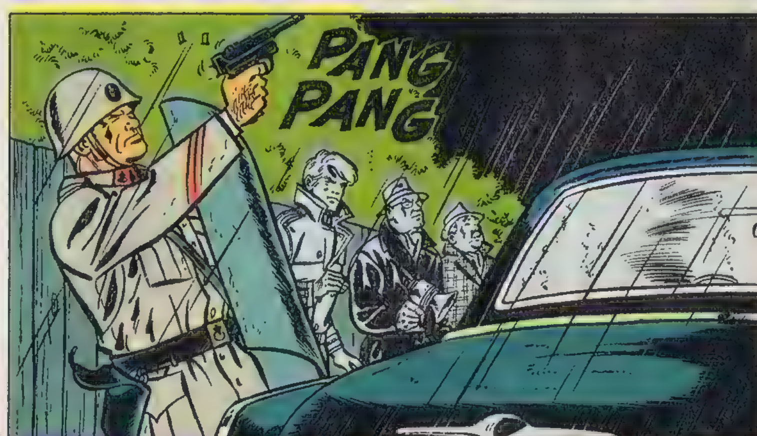
WORDT VERVOLGD

RIK RINGERS

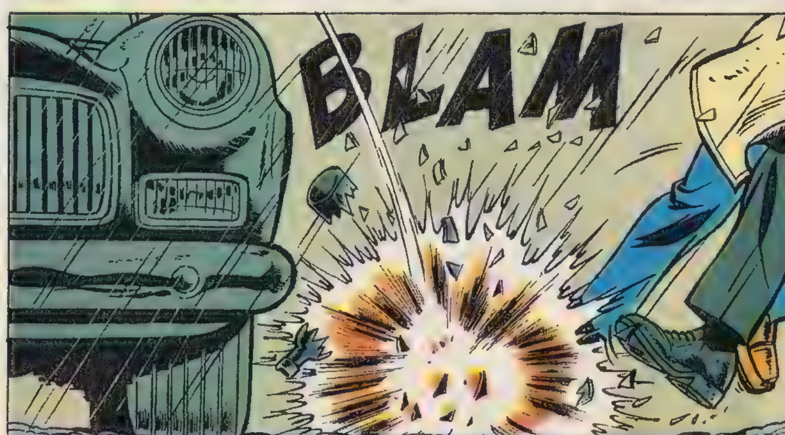
OP EEN AVOND WORDT ER IN EEN VER LAND JACHT GEMAAKT OP EEN MAN... IN SAMENWERKING MET DE PLAATSELIJKE POLITIE ACHTERVOLGEN COMMISSARIS BAARDEMAKERS EN RIK RINGERS DE CORSICAANSE MISDADIGER ANGEL, DIE ZICH SCHULDIG GEMAAKT HEEFT AAN VERSCHILLENDE OVERVALLEN...

ANGEL, GEEF JE OVER!

TEKENINGEN: TIBET
TEKST: GREG
VERTALING:
ANNEKE MOLENAAR

duel met de beul

MOLOTOV-COCKTAILS! HET IS EEN KEIHARDE JONGEN, HEREN! MAAR MET DOLLE HONDEN WORDT BIJ ONS ALTIJD OP EEN SNELLE EN EFFICIËNTE MANIER AFGEREKEND!

WE HEBBEN NU WEL GENOEG TIJD VERLOREN, COMMISSARIS. WE ZULLEN DEZE MOORDENAAR MET ONZE VLAMMENWERPERS ROOSTEREN!

INSPECTEUR...

ANGEL IS EEN GEVAARLIJKE JONGEN, MAAR HIJ IS EN BLIJFT EEN MENS! LAAT MIJ PROBEREN HEM IN TE REKENEN, OP MIJN EIGEN MANIER!

ALS U UW LEVEN NET ZO BELANGRIJK VINDT ALS HET ZIJNE VIND IK HET BEST!

WAT BEN JE VAN PLAN, RIK?...

IK REN NAAR DIE LIFT TERWIJL JULLIE ME IN DIE TUSSENTIJD GEDEKT HOUDEN. ALS IK BOVEN BEN, ZIEN WE WEL VERDER...

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...

TAKATAKATATA

PANG PANG

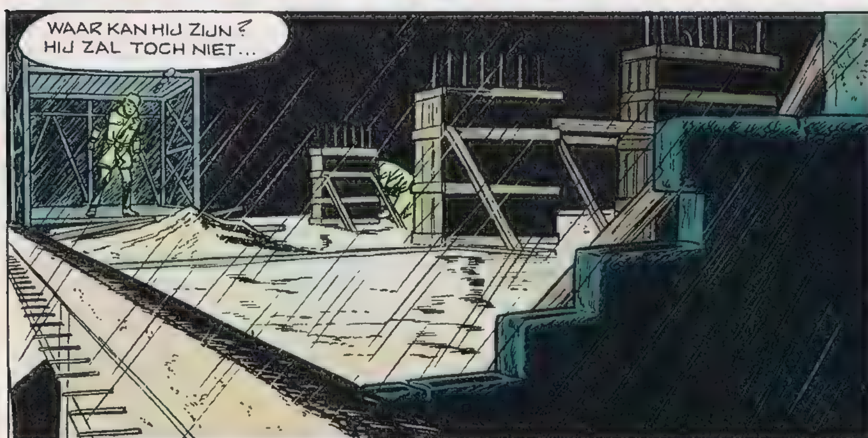
HUM, HIJ HEEFT DE LIFT BEREIKT, MAAR IK HAD HEM TOCH NIET MOGEN LATEN GAAN. WE ZIJN GEWEND ONZE MEDEWERKERS TE BESCHERMEN, COMMISSARIS.

DAT IS EEN HEEL NOBEL STREVEN, MIJN BESTE INSPECTEUR...

ONDERTUSSEN...

TOT NU TOE LOOPT HET GESMEERD. MAAR IK BEN BENIEUWD HOE DIT AFLOOPT...

RIK RINGERS

WAAR KAN HIJ ZIJN? HIJ ZAL TOCH NIET...

HANDEN OP JE HOOFD, LIEFJE! VERSTA JE ME?

JAZEKER, MAAR JE ACCENT MAAKT HET WEL WAT MOEILIJK!
JE BENT EEN AARDIGE JONGEN. JAMMER DAT WE ELKAAR NIET BETER ZULLEN LEREN KENNEN!

LOOP NAAR DE RAND! JE ZULT ER SPIJT VAN KRIJGEN DAT JE HIER GEKOMEN BENT.
IK DACHT DAT JE MISSCHIEN NOG EEN BEETJE MANIEREN ZOU HEBBEN, MAAR NEE...

LOOP NU MAAR GAUW DOOR, ANDERS WORD IK ONGEDULDIG!

GEEF JE OVER, JE HEBT GEEN ENKELE KANS!
JIJ BENT DEGENE DIE ME DIE KANS GEEFT! SCHIET OP..!

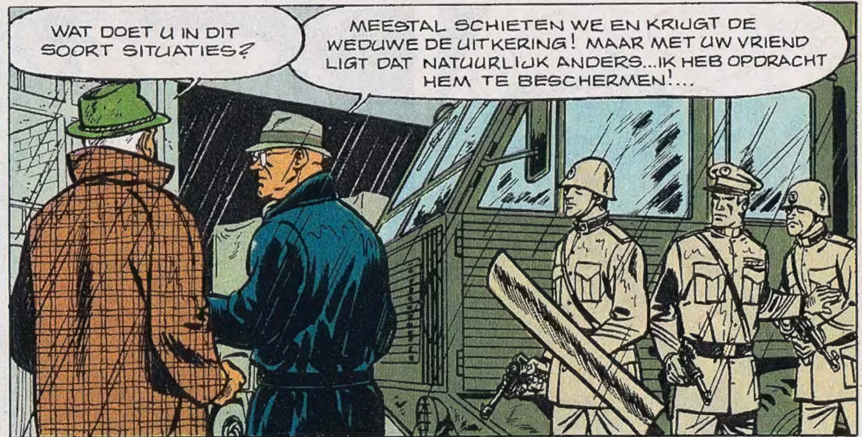

STOP! MOOI UITZICHT, HÈ?
HOU TOCH OP, ANGEL. WAT WIL JE HIER IN GODSNAAM MEE BEREIKEN?

IK WIL DAT ZE ME LATEN GAAN MET JOU IN PLAATS VAN EEN KOGELVRIJ JASJE... ANDERS SCHIET IK ER EERST EEN PAAR KAPOT!
3

LUISTER! GEEF ME 'N AUTO EN 'N HALF UUR VOORSPRONG OF HIJ GAAT ERAAN!

duel met de beul

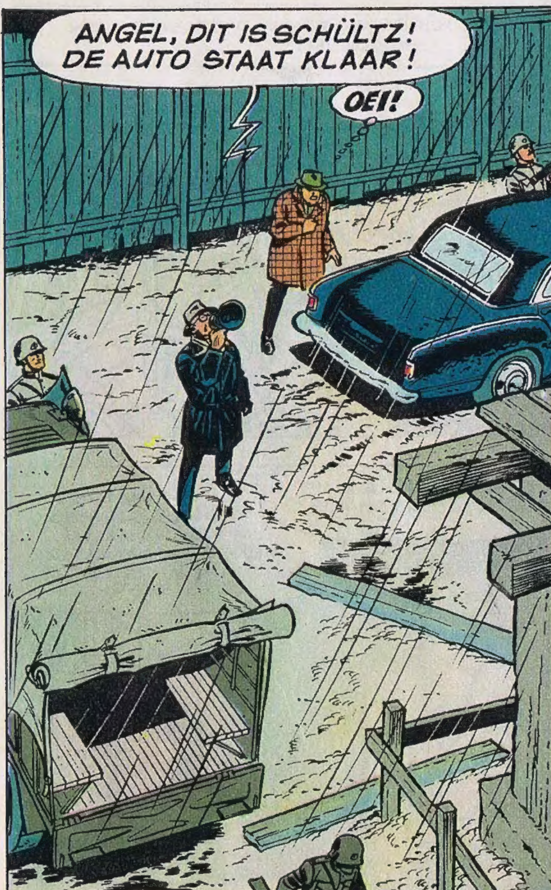

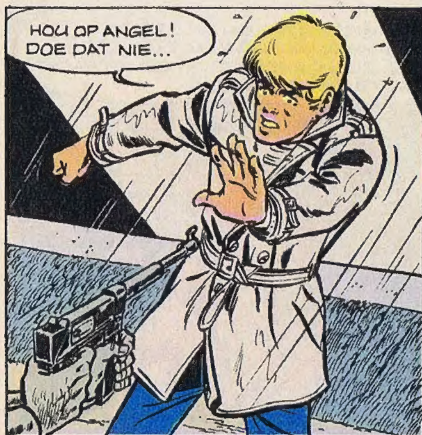

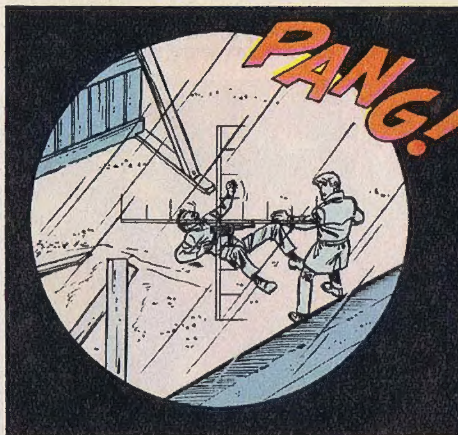

RIK RINGERS

HOU OP ANGEL! DOE DAT NIE...

PANG!

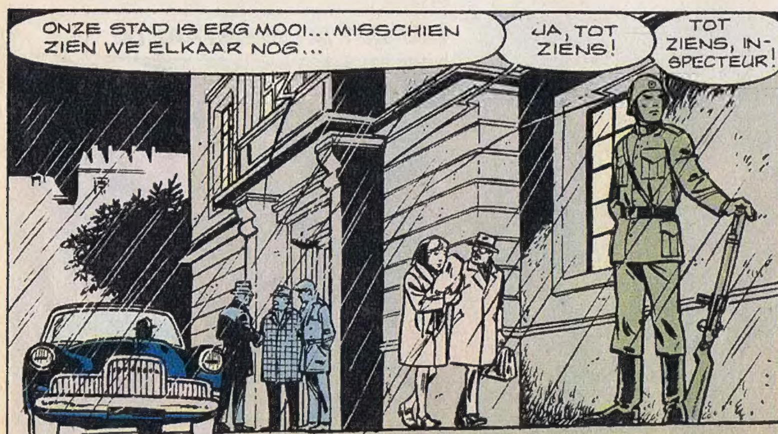

IN DE SCHOUDER... PRECIES ZOALS DE INSPECTEUR HET GEZEGD HAD.

EVEN LATER NEMEN DE AGENTEN DE GEWONDE ANGEL MEE...
MIJN COMPLIMENTEN, MENEER RINGERS!
UW SCHERPSCHUTTER HEEFT ME GERED!

U HAD ME BELOOFD GEEN RISICO'S TE NEMEN, SCHÜLTZ! NOEMT U DAT WOORD HOUDEN?
ACH KOM, HET IS NU ALLEMAAL VOORBIJ.

EVEN LATER...
BEDANKT VOOR UW MEDEWERKING, HEREN! NA DE NODIGE FORMALITEITEN KAN ANGEL UITGELEVERD WORDEN, MAAR DAT ZAL WEL EEN PAAR MAANDEN DUREN...
DUURT DAT HIER OOK AL ZO ONTZETTEND LANG?

WILLEN DE HEREN MISSCHIEN ONZE STAD EVEN BEKIJKEN?
NEE, DANK U, IK HEB HET ERG DRUK. IK GA METEEN TERUG MET DE NACHTTREIN.
IK NEEM EEN DAG VAKANTIE EN GA MORGENAVOND PAS TERUG!

ONZE STAD IS ERG MOOI... MISSCHIEN ZIEN WE ELKAAR NOG...
JA, TOT ZIENS!
TOT ZIENS, INSPECTEUR!
5

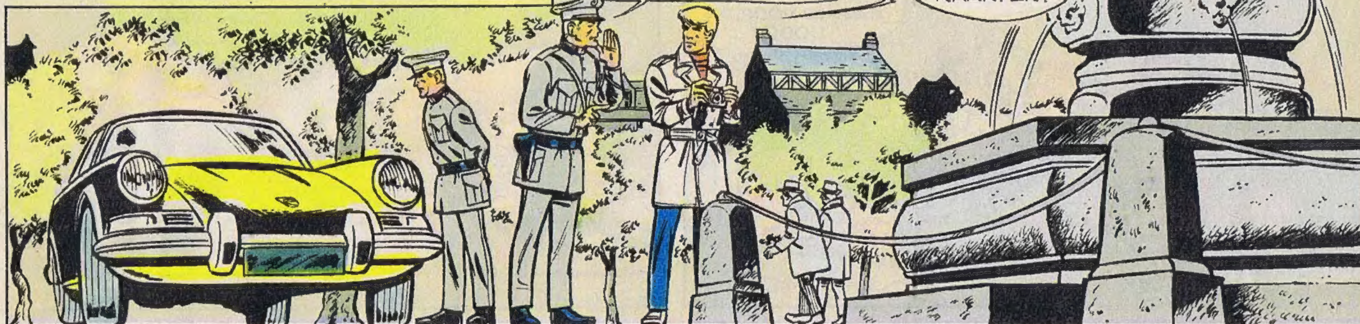

DUS U LAAT ME IN DE STEEK, COMMISSARIS?
JA RIK, HET IS GENOEG GEWEEST. IK VERTROUW DE MENSEN HIER NIET, ZE ZIJN ME VEEL TE BELEEFD.

duel met de beul

OM TIEN UUR BRENGT RIK RINGERS DE COMMISSARIS NAAR HET STATION. ZE KUNNEN MOEILIJK AFSCHEID VAN ELKAAR NEMEN.
RIK, IK VIND HET JAMMER DAT IK WEG MOET. KOM MAAR GAUW TERUG!
GEEF NADINE MAAR EEN KUSJE VAN ME!

DIE NACHT SLAAPT RIK RUSTIG IN. EN DE VOLGENDE OCHTEND...
IK GA IN DE STAD ONTBIJTEN. STRAKS KOM IK MIJN KOFFERS OPHALEN
GOED, MENEER. IK WENS U EEN PRETTIGE DAG. UW AUTO STAAT VOOR.

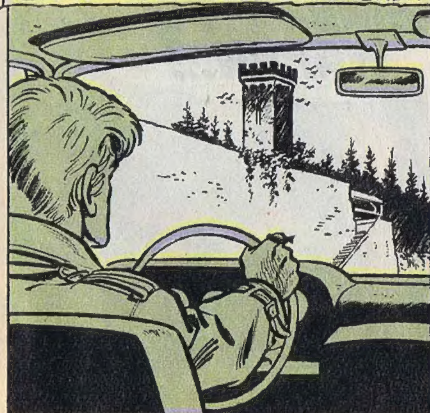
EEN BLEEK WINTERZONNETJE SCHITTERT BOVEN DE STAD. RIK BEGINT AAN ZIJN RONDRIT...

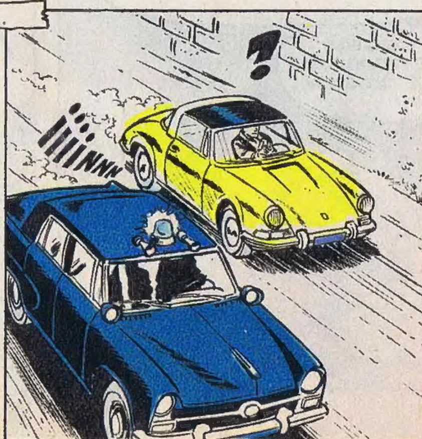

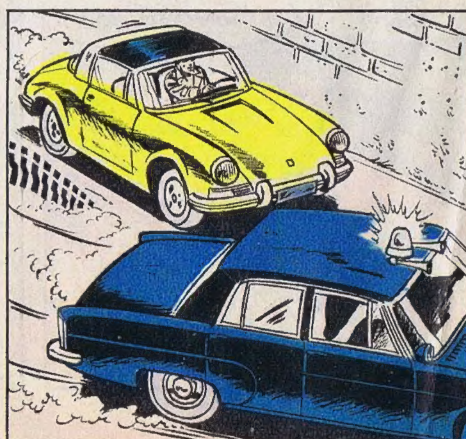

EVEN LATER VLAKBIJ DE "DIKKE TOREN"...

6

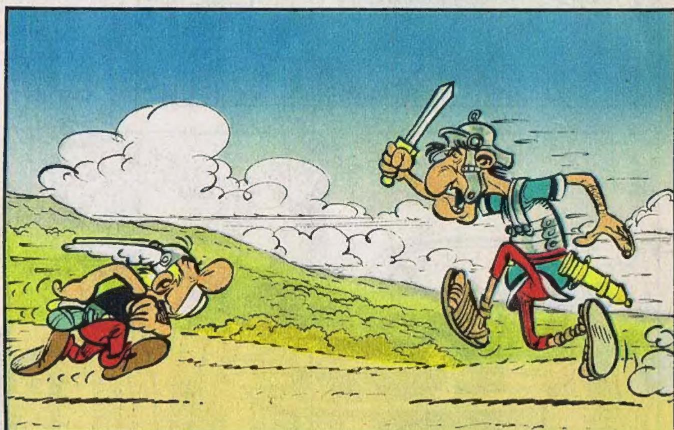
WORDT VERVOLGD

Asterix op corsica

TEKENINGEN UDERZO TEKST GOSCINNY VERTALING FRITS VAN DER HEIDE

© Dargaud S.A. 1973

